

Den Europæiske Unions Tidende

C 49

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

18. februar 2012

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	IV <i>Oplysninger</i>	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER	
	Den Europæiske Unions Domstol	
2012/C 49/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 39 af 11.2.2012	1
	V <i>Øvrige meddelelser</i>	
	RETSLIGE PROCEDURER	
	Domstolen	
2012/C 49/02	Sag C-27/09 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2011 — Den Franske Republik mod People's Mojahedin Organization of Iran, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme — fælles holdning 2001/931/FUSP — forordning (EF) nr. 2580/2001 — indefrysning af midler, der finder anvendelse på en gruppe, som er optaget på en liste, der er udarbejdet, revideret og ændret af Rådet for Den Europæiske Union — retten til forsvar)	2
2012/C 49/03	Sag C-28/09: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig (Traktatbrud — artikel 28 EF og 29 EF — frie varebevægelser — foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner og kvantitative udførselsrestriktioner — transport — direktiv 96/62/EF og 1999/30/EF — sektorbestemt kørselsforbud for lastvogne over 7,5 tons, der transporterer visse varer — luftkvalitet — beskyttelse af sundheden og miljøet — proportionalitetsprincippet — sammenhæng)	2

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 49/04	Sag C-271/09: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. december 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen (Traktatbrud — frie kapitalbevægelser — anvendelsesområde — åbne pensionsfonde — begrænsning i udenlandske kapitalinvesteringer — proportionalitet)	3
2012/C 49/05	Sag C-318/09 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. december 2011 — A2A SpA, tidligere ASM Brescia SpA mod Europa-Kommissionen (Appel — statsstøtte — støtteordning til fordel for offentlige forsyningsværker — skattefritagelser — beslutning, hvorved støtteordningen erklæres uforenelig med fællesmarkedet — annullationssøgsmål — antagelse til realitetsbehandling — søgsmålskompetence — retlig interesse — artikel 87 EF — begrebet »statsstøtte« — artikel 88 EF — begrebet »ny statsstøtte« — artikel 10 EF — forpligtelse til loyalt samarbejde — forordning (EF) nr. 659/1999 — artikel 1 og 14 — lovligheden af et påbud om tilbagesøgning — retssikkerhedsprincippet — begrundelsespligt)	3
2012/C 49/06	Sag C-319/09 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. december 2011 — ACEA SpA mod Iride Spa, tidligere AEM SpA og Europa-Kommissionen (Appel — statsstøtte — støtteordning til fordel for offentlige forsyningsværker — skattefritagelser — beslutning, hvorved støtteordningen erklæres uforenelig med fællesmarkedet — annullationssøgsmål — antagelse til realitetsbehandling — søgsmålskompetence — retlig interesse — artikel 87 EF — begrebet »statsstøtte« — artikel 88 EF — begrebet »ny statsstøtte« — forordning (EF) nr. 659/1999 — artikel 1 og 14 — lovligheden af et påbud om tilbagesøgning — begrundelsespligt)	4
2012/C 49/07	Sag C-320/09 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. december 2011 — A2A SpA, tidligere AEM SpA mod Europa-Kommissionen (Appel — statsstøtte — støtteordning til fordel for offentlige forsyningsværker — skattefritagelser — beslutning, hvorved støtteordningen erklæres uforenelig med fællesmarkedet — annullationssøgsmål — antagelse til realitetsbehandling — søgsmålskompetence — retlig interesse — artikel 87 EF — begrebet »statsstøtte« — artikel 88 EF — begrebet »ny statsstøtte« — artikel 10 EF — forpligtelse til loyalt samarbejde — forordning (EF) nr. 659/1999 — artikel 1 og 14 — lovligheden af et påbud om tilbagesøgning — retssikkerhedsprincippet — begrundelsespligt)	4
2012/C 49/08	Sag C-329/09 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. december 2011 — Iride SpA, tidligere Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA, mod Europa-Kommissionen og A2A SpA, tidligere ASM Brescia SpA (Appel — statsstøtte — statsstøtte til offentlige forsyningsværker — skattefritagelse — beslutning, hvorved støtteordningen erklæres uforenelig med fællesmarkedet — annullationssøgsmål — antagelse til realitetsbehandling — søgsmålskompetence — søgsmålsinteresse)	5
2012/C 49/09	Sag C-242/10: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. december 2011 — ENEL Produzione SpA mod Autorità per l'energia elettrica e il gas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien) (Direktiv 2003/54/EF — det indre marked for elektricitet — anlæg for produktion af elektricitet, som er grundlæggende for driften af elektricitetssystemet — pligt til at afgive bud på markedet for den nationale elektricitetsbørs i overensstemmelse med de begrænsninger og kriterier, som fastsættes af operatøren af systemet for transmission og distribution af elektricitet — lastfordelings- og balancerings tjenester — offentlige serviceforpligtelser)	5
2012/C 49/10	Sag C-250/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. december 2011 — Haltergemeinschaft LBL GbR mod Hauptzollamt Düsseldorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (Direktiv 2003/96/EF — beskatning af energiprodukter og elektricitet — artikel 14, stk. 1, litra b) — skattefritagelse for energiprodukter, der anvendes som flybrændstof — brændstof, der stilles til rådighed af bortfragteren af et fly, som befragterne af flyet anvender til flyvninger, der har andre formål end levering af en tjenesteydelse med fly mod vederlag)	6

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 49/11	Sag C-316/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. december 2011 — Danske Svineproducenter mod Justitsministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark) (Artikel 288, stk. 2, TEUF — forordning (EF) nr. 1/2005 — beskyttelse af dyr under transport — vejtransport af tamsvin — minimal rumhøjde — inspektion under rejsen — lastetæthed — medlemsstaternes ret til at vedtage detaljerede normer)	6
2012/C 49/12	Sag C-366/10: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2011 — Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc. og United Airlines, Inc. mod Secretary of State for Energy and Climate Change (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige) (Anmodning om præjudiciel afgørelse — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — direktiv 2008/101/EF — inddragelse af luftfartsaktiviteter i denne ordning — gyldighed — Chicago-konventionen — Kyotoprotokollen — lufttransportaftalen mellem EU og De Forenede Stater — principperne i folkeretlig sædvaneret — retsvirkninger — påberåbelse udelukket — EU-rettens ekstraterritorialitet — begrebet »afgift« og »skat«)	7
2012/C 49/13	Forenede sager C-411/10 og C-493/10: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2011 — N.S. (sag C-411/10) mod Secretary of State for the Home Department og M.E. (sag C-493/10), A.S.M., M.T., K.P. og E.H. mod Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), High Court of Ireland — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland) (EU-ret — principper — grundlæggende rettigheder — gennemførelse af EU-retten — forbud mod umenneskelig eller nedværdigende behandling — fælles europæisk asylsystem — forordning (EF) nr. 343/2003 — begrebet »sikre lande« — overførsel af en asylansøger til den ansvarlige medlemsstat — forpligtelse — afkræftelig formodning for, at denne medlemsstat overholder de grundlæggende rettigheder)	8
2012/C 49/14	Forenede sager C-424/10 og C-425/10: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2011 — Tomasz Ziolkowski (sag C-424/10), Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja og Marlon Szeja (sag C-425/10) mod Land Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Fri bevægelighed for personer — direktiv 2004/38/EF — ret til tidsbegrænset ophold — artikel 16 — lovligt ophold — ophold i henhold til national ret — ophold tilbagelagt før den omhandlede borgers oprindelseslands tiltrædelse af Unionen)	9
2012/C 49/15	Sag C-465/10: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. december 2011 — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration mod Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Anmodning om præjudiciel afgørelse — beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — artikel 3 — strukturfonde — forordning (EØF) nr. 2052/88 — forordning (EØF) nr. 4253/88 — en ordregivende myndighed, der har modtaget tilskud fra strukturfondene — tilsidesættelse af reglerne for indgåelse af offentlige aftaler af en modtager af EFRU-tilskud — grundlaget for forpligtelsen til tilbagesøgning af et tilskud fra Unionen i tilfælde af uregelmæssigheder — begrebet »uregelmæssighed« — begrebet »vedvarende uregelmæssigheder« — de nærmere vilkår for tilbagesøgning — forældelsesfrist — længere nationale forældelsesfrister — proportionalitetsprincippet)	10
2012/C 49/16	Sag C-482/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. december 2011 — Teresa Cicala mod Regione Siciliana (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Italien) (National administrativ procedure — forvaltningsakter — begrundelsespligt — mulighed for berigtigelse af manglende begrundelse under en retslig procedure til prøvelse af en forvaltningsakt — fortolkning af artikel 296, stk. 2, TEUF og af artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — Domstolens manglende kompetence)	11

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 49/17	Sag C-495/10: Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2011 — Centre hospitalier universitaire de Besançon mod Thomas Dutruieux og Caisse primaire d'assurance maladie du Jura (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État/Conseil — Frankrig) (Direktiv 85/374/EØF — produktansvar — anvendelsesområde — national ordning, som fastsætter en forpligtelse for de offentlige sundhedsinstitutioner til at erstatte skade, som en patient lider som følge af et defekt apparat eller produkt, der anvendes i forbindelse med den behandling, der ydes, selv i tilfælde af, at nævnte institutioner ikke har begået nogen fejl)	11
2012/C 49/18	Sag C-499/10: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 21. december 2011 — Vlaamse Oliemaatschappij NV mod FOD Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgien) (Sjette momsdirektiv — afgiftspligtige personer — solidarisk ansvarlig tredjemand — anden ordning med oplag end toldoplag — solidarisk ansvar for oplagshaveren af varerne og den afgiftspligtige ejer af disse varer — god tro eller manglende fejl eller forsømmelse fra oplagshavers side)	12
2012/C 49/19	Sag C-503/10: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. december 2011 — Evroetil AD mod Direktor na Agentsia »Mitnitsi« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien) (Direktiv 2003/30/EF — artikel 2, stk. 2, litra a) — begrebet bioethanol — produkt, der er fremstillet på grundlag af biomasse, som har et ethanolindhold på over 98,5% og ikke er denatureret — relevansen af den faktiske anvendelse som biobrændstof — forordning (EØF) nr. 2658/87 — kombineret nomenklatur — tarifiering af bioethanol med henblik på opkrævning af punktafgifter — direktiv 2003/96/EF — energiprodukter — direktiv 92/83/EØF — artikel 20, første led, og artikel 27, stk. 1, litra a) og b) — begrebet ethanol — fritagelse for harmoniseret punktafgift — denaturering)	12
2012/C 49/20	Sag C-507/10: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. december 2011 — straffesag mod X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Firenze — Italien) (Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2001/220/RIA — ofres stilling i forbindelse med straffesager — beskyttelse af sårbare personer — høring af mindreårige som vidner — procedure med isoleret bevisoptagelse forud for domsforhandlingen — anklagemyndighedens afslag på at anmode forundersøgelsesdommeren om at anordne en høring)	13
2012/C 49/21	Sag C-72/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. december 2011 — straffesagen mod Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi og Heinz Ulrich Kessel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran med henblik på at forhindre spredning af kernevåben — forordning (EF) nr. 423/2007 — artikel 7, stk. 3 og 4 — levering og installation af en sintringsovn i Iran — begrebet »indirekte stille[n] til rådighed« af en »økonomisk ressource« til fordel for de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført i bilag IV og V til nævnte forordning — begrebet »omgåelse« af forbuddet mod tilrådighedsstillelse)	13
2012/C 49/22	Sag C-519/10: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 18. november 2011 — Giovanni Colapietro mod Ispettorato Centrale Repressioni Frodi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Bari — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — procesreglementets artikel 92, stk. 1, artikel 103, stk. 1 og artikel 104, stk. 3, andet afsnit — vinsektoren — forordning (EØF) nr. 822/87 og (EF) nr. 343/94 — spørgsmål, hvis besvarelse ikke giver anledning til nogen rimelig tvivl — åbenbart afvisningsgrundlag)	14
2012/C 49/23	Sag C-67/11 P: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 20. oktober 2011 — DTL Corporación, SL mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — indsigelsessag — figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »Solaria« og det ældre nationale figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »Solartia« — delvist afslag på registrering — risiko for forveksling — begæring om udsættelse af sagen for Retten — begæring ikke indgivet rettidigt)	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 49/24	Sag C-585/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Karlsruhe (Tyskland) den 24. november 2011 — Philipp Seeberger mod Studentenwerk Heidelberg	15
2012/C 49/25	Sag C-592/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 25. november 2011 — Anssi Ketelä	15
2012/C 49/26	Sag C-618/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 1. december 2011 — TVI Televisão Independente SA mod Fazenda Pública	16
2012/C 49/27	Sag C-619/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal du travail de Bruxelles (Belgien) den 30. november 2011 — Patricia Dumont de Chassart mod Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés	16
2012/C 49/28	Sag C-629/11 P: Appel iværksat den 8. december 2011 af Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 20. september 2011 i sag T-298/09, Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Europa-Kommissionen	17
2012/C 49/29	Sag C-637/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 12. december 2011 — TVI Televisão Independente, SA. mod Fazenda Pública	17
2012/C 49/30	Sag C-647/11 P: Appel iværksat den 19. december 2011 af Dimos Peramatos til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 12. oktober 2011 i sag T-312/07, Dimos Peramatos mod Europa-Kommissionen	18
2012/C 49/31	Sag C-650/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāta (Republikken Letland) den 19. december 2011 — Ilgvars Brunovskis mod Lauku atbalsta dienests	18
2012/C 49/32	Sag C-652/11 P: Appel iværksat den 19. december 2011 af Mindo Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 5. oktober 2011 i sag T-19/06, Mindo Srl mod Europa-Kommissionen	19
2012/C 49/33	Sag C-654/11 P: Appel iværksat den 20. december 2011 af Transcatlab SpA i likvidation til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 5. oktober 2011 i sag T-39/06, Transcatlab mod Kommissionen	19
2012/C 49/34	Sag C-656/11: Sag anlagt den 21. december 2011 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union	20
2012/C 49/35	Sag C-659/11: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 27. december 2011 — TVI Televisão Independente, S.A. mod Fazenda Pública	21
2012/C 49/36	Sag C-356/10: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 22. november 2011 — Europa-Kommissionen mod Irland	21
2012/C 49/37	Sag C-535/10: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. november 2011 — 4care AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Laboratorios Diafarm, SA	21
2012/C 49/38	Sag C-568/10: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig	22

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 49/39	Sag C-582/10: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Sjette Afdeling den 22. november 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig	22
Retten		
2012/C 49/40	Sag T-462/09: Rettens dom af 12. januar 2012 — Storck mod KHIM — RAI (Ragolizia) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Ragolizia — det ældre EF-ordmærke FAVOLIZIA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	23
2012/C 49/41	Sag T-311/09 P: Rettens kendelse af 13. december 2011 — Marcuccio mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — social sikring — godtgørelse af udgifter til lægebehandling — Kommissionens afgørelse om ikke at godtgøre visse af appellants lægeudgifter med 100 % — gengivet urigtigt — begrundelsespligt — sagsoplysning — akt der indeholder et klagepunkt — retskraft — litispændens — bekræftende akt)	23
2012/C 49/42	Sag T-202/10: Rettens kendelse af 16. december 2011 — Stichting Woonlinie m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — Nederlandenes støtteordning til fordel for boligskaber — eksisterende støtte — beslutning, der accepterer tilsagn fra medlemsstaten — annullationssøgsmål — ikke individuelt berørt — afvisning)	23
2012/C 49/43	Sag T-203/10: Rettens kendelse af 16. december 2011 — Stichting Woonpunt m.fl. mod Kommissionen (Statsstøtte — Nederlandenes støtteordning til fordel for boligskaber — Eksisterende støtte — beslutning, der accepterer tilsagn fra medlemsstaten — beslutning, hvorved ny støtte erklæres forenelig — annullationssøgsmål — ikke individuelt berørt — manglende retlig interesse — afvisning)	24
2012/C 49/44	Sag T-285/11: Rettens kendelse af 15. december 2011 — Gooré mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire — fjernelse fra listen over omfattede personer — annullationssøgsmål — ufornuddent at træffe afgørelse i sagen — erstatningssøgsmål — søgsmålet åbenbart ugrundet)	24
2012/C 49/45	Sag T-593/11 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. december 2011 — Al Chihabi mod Rådet (Særlige rettergangsformer — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — begæring om foreløbige retsmidler — manglende uopsættelighed — intet alvorligt og uopretteligt tab)	25
2012/C 49/46	Sag T-595/11 P: Appel iværksat den 24. november 2011 af A til prøvelse af Personalerettens dom af 14. september 2011 i sag F-12/09, A mod Kommissionen	25
2012/C 49/47	Sag T-626/11: Sag anlagt den 2. december 2011 — Sky Deutschland og Sky Deutschland Fernsehen mod Kommissionen	26
2012/C 49/48	Sag T-627/11: Sag anlagt den 2. december 2011 — ATMvision mod Kommissionen	26
2012/C 49/49	Sag T-628/11: Sag anlagt den 5. december 2011 — Biogas Nord mod Kommissionen	27

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2012/C 49/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 39 af 11.2.2012

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 32 af 4.2.2012

EUT C 25 af 28.1.2012

EUT C 13 af 14.1.2012

EUT C 6 af 7.1.2012

EUT C 370 af 17.12.2011

EUT C 362 af 10.12.2011

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2011 — Den Franske Republik mod People's Mojahedin Organization of Iran, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

(Sag C-27/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme — fælles holdning 2001/931/FUSP — forordning (EF) nr. 2580/2001 — indfrysning af midler, der finder anvendelse på en gruppe, som er optaget på en liste, der er udarbejdet, revideret og ændret af Rådet for Den Europæiske Union — retten til forsvar)

(2012/C 49/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Franske Republik (ved E. Belliard, G. de Bergues og A. Adam, som befuldmægtigede)

De andre parter i appellsagen: People's Mojahedin Organization of Iran (ved avocat J.-P. Spitzer, D. Vaughan, QC, og barrister M.-E. Demetriou), Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (ved S. Boelaert og P. Aalto, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) den 4. december 2008, sag T-284/08, People's Mojahedin Organization of Iran mod Rådet, hvorved Retten annullerede Rådets afgørelse 2008/583/EF af 15. juli 2008 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2007/868/EF, for så vidt som den vedrører People's Mojahedin Organization of Iran (EUT L 188, s. 21)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 4.4.2009.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-28/09) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 28 EF og 29 EF — frie varebevægelser — foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner og kvantitative udførselsrestriktioner — transport — direktiv 96/62/EF og 1999/30/EF — sektorbestemt kørselsforbud for lastvogne over 7,5 tons, der transporterer visse varer — luftkvalitet — beskyttelse af sundheden og miljøet — proportionalitetsprincippet — sammenhæng)

(2012/C 49/03)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Oliver, A. Alcover San Pedro og B. Schima, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Den Italienske Republik (først ved I. Bruni, derefter ved G. Palmieri, som befuldmægtigede, bistået af avvocato dello Stato G. De Bellis) og Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels, Y. de Vries og M. Noort, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig (ved E. Riedl, G. Eberhard og C. Ranacher, som befuldmægtigede, bistået af L. Schmutzhard og J. Thudium)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 28 og 29 EF — kørselsforbud for lastbiler med en samlet vægt på over 7,5 tons, som transporterer bestemte godsarter, på en del af motorvej A12 »Inntal Autobahn« — begrundelse for dette forbud ved artikel 30 EF og fællesskabslovgivningen vedrørende luftkvalitet

Konklusion

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF og 29 EF, idet den har indført et kørselsforbud for lastbiler over 7,5 tons, som transporterer visse varer, på en delstrækning af motorvej A 12 i Inn-dalen (Østrig).

- 2) Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.
- 3) Den Italienske Republik og Kongeriget Nederlandene bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 69 af 21.3.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. december 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen

(Sag C-271/09) (¹)

(Traktatbrud — frie kapitalbevægelser — anvendelsesområde — åbne pensionsfonde — begrænsning i udenlandske kapitalinvesteringer — proportionalitet)

(2012/C 49/04)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Montaguti og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved M. Dowgielewicz, M. Szpunar, M. Jarosz og P. Kucharski, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af art. 56 EF — pensionsfond, der er en del af en national obligatorisk ordning, baseret på et kapitaliseringssystem — national lovgivning, der begrænser og disfavoriserer disse fondes investering af kapital i udlandet

Konklusion

1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 EF, idet den har opretholdt artikel 143, artikel 136, stk. 3, og artikel 136a, stk. 2, i lov af 28. august 1997 om pensionsfondes organisation og virksomhed (*Ustawa o organizacju i funkcyjnowaniu funduszy emerytalnych*), med senere ændringer, for så vidt disse bestemmelser begrænser adgangen for polske åbne pensionsfonde til at foretage investeringer i de øvrige medlemsstater.

2) Republikken Polen betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 233 af 26.9.2009.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. december 2011 — A2A SpA, tidligere ASM Brescia SpA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-318/09 P) (¹)

(Appel — statsstøtte — støtteordning til fordel for offentlige forsyningsværker — skattefritagelser — beslutning, hvorved støtteordningen erklæres uforenelig med fællesmarkedet — annullationssøgsmål — antagelse til realitetsbehandling — søgsmålskompetence — retlig interesse — artikel 87 EF — begrebet »statsstøtte« — artikel 88 EF — begrebet »ny statsstøtte« — artikel 10 EF — forpligtelse til loyalt samarbejde — forordning (EF) nr. 659/1999 — artikel 1 og 14 — lovligheden af et påbud om tilbagesøgning — retssikkerhedsprincippet — begrundelsespligt)

(2012/C 49/05)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: A2A SpA, tidligere ASM Brescia SpA (ved avvocati A. Santa Maria, A. Giardina, C. Croff og G. Pizzonia)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved E. Righini, V. Di Bucci og D. Grespan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Udvidede Afdeling) den 11. juni 2009 i sag T-189/03, ASM Brescia SpA mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen i et søgsmål med påstand om annullation af artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning 2003/193/EF af 5. juni 2002 om skattefritagelser og lån på lempelige vilkår, som Italien har indrømmet til fordel for offentlige forsyningsværker med offentlig aktiemajoritet (EUT L 77, s. 21).

Konklusion

1) Appellen og kontraappellen forkastes.

2) A2A SpA betaler omkostningerne i appelsagen.

3) Europa-Kommissionen betaler omkostningerne i kontraappellen.

(¹) EUT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. december 2011 — ACEA SpA mod Iride Spa, tidligere AEM SpA og Europa-Kommissionen

(Sag C-319/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — støtteordning til fordel for offentlige forsyningsværker — skattefritagelser — beslutning, hvorved støtteordningen erklæres uforenelig med fællesmarkedet — annullationssøgsmål — antagelse til realitetsbehandling — søgsmålskompetence — retlig interesse — artikel 87 EF — begrebet »statsstøtte« — artikel 88 EF — begrebet »ny statsstøtte« — forordning (EF) nr. 659/1999 — artikel 1 og 14 — lovligheden af et påbud om tilbagesøgning — begrundelsespligt)

(2012/C 49/06)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: ACEA SpA (ved advocati L. Radicati di Brozolo, A. Giardina og T. Ubaldi)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved E. Righini, V. Di Bucci og D. Grespan, som befuldmægtigede) og Iride SpA, tidligere AEM SpA (ved advocati L. Radicati di Brozolo, M. Merola, T. Ubaldi og A. Santa Maria)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Udvidede Afdeling) den 11. juni 2009 i sag T-297/02, ACEA mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen i et søgsmål med påstand om annullation af artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning 2003/193/EF af 5. juni 2002 om skattefritagelser og lån på lempelige vilkår, som Italien har indrømmet til fordel for offentlige forsyningsværker med offentlig aktiemajoritet (EUT L 77, s. 21).

Konklusion

- 1) Appellen og kontraappellen forkastes.
- 2) ACEA SpA betaler omkostningerne i appelsagen.
- 3) Europa-Kommissionen betaler omkostningerne i kontraappellen.
- 4) Iride SpA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. december 2011 — A2A SpA, tidligere AEM SpA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-320/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — støtteordning til fordel for offentlige forsyningsværker — skattefritagelser — beslutning, hvorved støtteordningen erklæres uforenelig med fællesmarkedet — annullationssøgsmål — antagelse til realitetsbehandling — søgsmålskompetence — retlig interesse — artikel 87 EF — begrebet »statsstøtte« — artikel 88 EF — begrebet »ny statsstøtte« — artikel 10 EF — forpligtelse til loyalt samarbejde — forordning (EF) nr. 659/1999 — artikel 1 og 14 — lovligheden af et påbud om tilbagesøgning — retssikkerhedsprincippet — begrundelsespligt)

(2012/C 49/07)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: A2A SpA, tidligere AEM SpA (ved advocati A. Santa Maria, A. Giardina og G. Pizzonia)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved E. Righini, V. Di Bucci og D. Grespan, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Udvidede Afdeling) den 11. juni 2009 i sag T-301/02, AEM mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen i et søgsmål med påstand om annullation af artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning 2003/193/EF af 5. juni 2002 om skattefritagelser og lån på lempelige vilkår, som Italien har indrømmet til fordel for offentlige forsyningsværker med offentlig aktiemajoritet (EUT L 77, s. 21).

Konklusion

- 1) Appellen og kontraappellen forkastes.
- 2) A2A SpA betaler omkostningerne i appelsagen.
- 3) Europa-Kommissionen betaler omkostningerne i kontraappellen.

⁽¹⁾ EUT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. december 2011 — Iride SpA, tidligere Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA, mod Europa-Kommissionen og A2A SpA, tidligere ASM Brescia SpA

(Sag C-329/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — statsstøtte til offentlige forsyningsværker — skattefritagelse — beslutning, hvorved støtteordningen erklæres uforenelig med fællesmarkedet — annullationssøgsmål — antagelse til realitetsbehandling — søgsmålskompetence — søgsmålsinteresse)

(2012/C 49/08)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Iride SpA, tidligere Azienda Mediterranea Gas e Acqua SpA (ved advokati L. Radicati di Brozolo, M. Merola og T. Ubaldi)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, E. Righini og D. Grespan, som befuldmægtigede) og A2A SpA, tidligere ASM Brescia SpA

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Ottende Udvidede Afdeling) den 11. juni 2009 i sag T-300/02, AMGA mod Kommissionen, hvorved Retten afviste at realitetsbehandle en påstand om annullation af artikel 2 og 3 i Kommissionens beslutning 2003/193/EF af 5. juni 2002 om skattefritagelser og lån på lempelige vilkår, som Italien har indrømmet til fordel for offentlige forsyningsværker med offentlig aktiemajoritet (EUT L 77, s. 21)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Iride SpA betaler omkostningerne i forbindelse med appelsagen.
- 3) Europa-Kommissionen betaler omkostningerne i forbindelse med anmodningen om substitution af begrundelser.

⁽¹⁾ EUT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. december 2011 — ENEL Produzione SpA mod Autorità per l'energia elettrica e il gas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien)

(Sag C-242/10) ⁽¹⁾

(Direktiv 2003/54/EF — det indre marked for elektricitet — anlæg for produktion af elektricitet, som er grundlæggende for driften af elektricitetssystemet — pligt til at afgive bud på markedet for den nationale elektricitetsbørs i overensstemmelse med de begrænsninger og kriterier, som fastsættes af operatøren af systemet for transmission og distribution af elektricitet — lastfordelings- og balancerings tjenester — offentlige serviceforpligtelser)

(2012/C 49/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ENEL Produzione SpA

Sagsøgt: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Procesdeltager: Terna rete elettrica nazionale SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — fortolkning af artikel 23, 43, 49 og 56 EF samt artikel 11, stk. 2 og 6, og artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF (EUT L 176, s. 37) — national lovgivning, som forpligter elektricitetsproducenterne i deres affattelse af bud på elektricitetsforsyning at overholde regler fastsat af det selskab, som driver transport- og forsyningsnettet for elektricitet

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 96/92/EF, og herunder navnlig artikel 3, stk. 2, og artikel 11, stk. 2 og 6, heri, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning, som med henblik på at reducere prisen på elektricitet i den endelige forbrugers interesse og med henblik på elektricitetssystemets sikkerhed pålægger operatører, som er indehavere af anlæg eller grupper af anlæg, der efter kriterier fastsat af den nationale regulerende myndighed anses for grundlæggende for opfyldelsen af behovet i forbindelse med efterspørgslen på elektricitet for lastfordelingstjenester, en forpligtelse til at fremsætte tilbud på de nationale elektricitetsmarkeder efter betingelser, som på forhånd er fastsat af denne myndighed, forudsat at disse bestemmelser ikke går videre end nødvendigt for at nå det mål, som de forfølger. Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om denne betingelse er opfyldt i hovedsagen.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 31.7.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. december 2011 — Haltergemeinschaft LBL GbR mod Hauptzollamt Düsseldorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-250/10) ⁽¹⁾

(Direktiv 2003/96/EF — beskatning af energiprodukter og elektricitet — artikel 14, stk. 1, litra b) — skattefritagelse for energiprodukter, der anvendes som flybrændstof — brændstof, der stilles til rådighed af bortfragteren af et fly, som befragterne af flyet anvender til flyvninger, der har andre formål end levering af en tjenesteydelse med fly mod vederlag)

(2012/C 49/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Haltergemeinschaft LBL GbR

Sagsøgt: Hauptzollamt Düsseldorf

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) — fortolkning af artikel 14, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51) — rækkevidden af den fritagelse, der er fastsat for energiprodukter, der leveres til anvendelse som flybrændstof — fritagelse for det flybrændstof, som leveres af en udlejer eller en bortfragter af et fly, der ikke er et luftfartsselskab, og som anvendes af lejerne af flyet til deres kommercielle flyvninger

Konklusion

Artikel 14, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet skal fortolkes således, at den i denne bestemmelse fastsatte fritagelse for beskatning af energiprodukter, der leveres til anvendelse som flybrændstof, medmindre der er tale om ikke-erhvervs mæssig privatflyvning, ikke finder anvendelse på en virksomhed som den i hovedsagen omhandlede, når den udlejer eller bortfragter et fly, der tilhører virksomheden, med brændstof til virksomheden, hvis luftfartsvirksomhed ikke umiddelbart tjener disse virksomheders levering af en tjenesteydelse med fly mod vederlag.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 30.7.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. december 2011 — Danske Svineproducenter mod Justitsministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vestre Landsret — Danmark)

(Sag C-316/10) ⁽¹⁾

(Artikel 288, stk. 2, TEUF — forordning (EF) nr. 1/2005 — beskyttelse af dyr under transport — vejtransport af tamsvin — minimal rumhøjde — inspektion under rejsen — lastetæthed — medlemsstaternes ret til at vedtage detaljerede normer)

(2012/C 49/11)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Danske Svineproducenter

Sagsøgt: Justitsministeriet

Procesdeltager: Union européenne du commerce de détail et de la viande

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Vestre Landsret — fortolkning af artikel 249, stk. 2, EF (nu artikel 288, stk. 2, TEUF) og Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 (EUT 2005 L 3, s. 1) — medlemsstaternes ret til at udstede nationale regler, der fastsætter detaljerede krav til henholdsvis indvendig transporthøjde, inspektionshøjde og lastetæthed for køretøjer, der transporterer svin

Konklusion

Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 skal fortolkes således, at

— forordningen ikke er til hinder for, at en medlemsstat vedtager normer, der finder anvendelse på vejtransport af svin, og som med henblik på at styrke retssikkerheden — og henset til formålet om beskyttelsen af dyrenes velfærd og uden at fastsætte for vidtgående kriterier i denne forbindelse — præciserer de krav, som er fastsat ved nævnte forordning, for så vidt angår den minimale indvendige højde af de rum, hvor dyrene er anbragt, for så vidt som disse normer ikke afføder meromkostninger eller tekniske vanskeligheder, som kan stille enten producenterne i den medlemsstat, der har vedtaget bestemmelserne, eller producenterne i de øvrige medlemsstater, som ønsker at transportere deres varer til

eller gennem den førstnævnte medlemsstat, ringere, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge; normer som dem, der er fastsat i overgangsbestemmelserne i § 36, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 1729/2006 af 21. december 2006 om beskyttelse af dyr under transport, kan imidlertid ikke betragtes som forholdsmæssige, når samme medlemsstat har vedtaget mindre strenge normer, såsom dem, der er indeholdt i samme bekendtgørelses § 9, stk. 1, i forbindelse med de almindeligt gældende retsregler

- forordningen er til hinder for, at en medlemsstat vedtager normer, der finder anvendelse på vejtransport af svin, som præciserer de krav, som er fastsat ved nævnte forordning vedrørende adgangen til dyrene med henblik på regelmæssig kontrol med deres velbefindende, som alene vedrører rejser af over otte timers varighed, og
- forordningen ikke er til hinder for, at en medlemsstat vedtager normer, hvorefter dyrene i tilfælde af vejtransport af svin skal råde over et minimumsareal, der varierer i forhold til dyrenes vægt, idet dette areal for et svin på 100 kg er 0,42 m², når rejsens varighed er under otte timer, og 0,50 m² for rejser af længere varighed.

(¹) EUT C 234 af 28.8.2010.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2011 — Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc. og United Airlines, Inc. mod Secretary of State for Energy and Climate Change (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-366/10) (¹)

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — direktiv 2008/101/EF — inddragelse af luftfartsaktiviteter i denne ordning — gyldighed — Chicagokonventionen — Kyotoprotokollen — lufttransportaftalen mellem EU og De Forenede Stater — principperne i folkeretlig sædvaneret — retsvirkninger — påberåbelse udelukket — EU-rettens ekstraterritorialitet — begrebet »afgift« og »skat«)

(2012/C 49/12)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Air Transport Association of America, American Airlines, Inc., Continental Airlines, Inc. og United Airlines, Inc.

Sagsøgt: Secretary of State for Energy and Climate Change

Procesdeltagere: International Air Transport Association (IATA), National Airlines Council of Canada (NACC), Aviation Environment Federation, WWF-UK og European Federation for Transport and Environment, Environmental Defense Fund, Earthjustice

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — gyldigheden af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfartsaktiviteter i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet (EUT 2009 L 8, s. 3) — visse regler og/eller bestemmelser i folkeretten kan ikke påberåbes

Konklusion

1) Blandt de folkeretlige principper og bestemmelser, som den forelæggende ret har nævnt, er det under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, kun følgende, der kan påberåbes med henblik på prøvelse af gyldigheden af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfartsaktiviteter i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet:

— dels inden for rammerne af en prøvelse af, om Unionen, henset til disse principper, kan anses for at have foretaget et urigtigt skøn med hensyn til dens kompetence til at vedtage dette direktiv:

— princippet, hvorefter enhver stat har fuldstændig og udelukkende højhedsret over sit luftrum

— princippet, hvorefter ingen stat retsgyldigt kan underlægge nogen del af det åbne hav sin højhedsret

— princippet om friheden til at flyve over det åbne hav

— dels

— artikel 7 og artikel 11, stk. 1, og stk. 2, litra c), i lufttransportaftalen indgået den 25. og den 30. april 2007 mellem Amerikas Forenede Stater på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, som ændret ved protokollen, og

— denne aftales artikel 15, stk. 3, sammenholdt med aftalens artikel 2 og artikel 3, stk. 4.

2) Gennemgangen af direktiv 2008/101 har intet frembragt, der kan rejse tvivl om dets gyldighed.

(¹) EUT C 260 af 25.9.2010.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2011 — N.S. (sag C-411/10) mod Secretary of State for the Home Department og M.E. (sag C-493/10), A.S.M., M.T., K.P. og E.H. mod Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), High Court of Ireland — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland)

(Forenede sager C-411/10 og C-493/10) ⁽¹⁾

(EU-ret — principper — grundlæggende rettigheder — gennemførelse af EU-retten — forbud mod umenneskelig eller nedværdigende behandling — fælles europæisk asylsystem — forordning (EF) nr. 343/2003 — begrebet »sikre lande« — overførsel af en asylansøger til den ansvarlige medlemsstat — forpligtelse — afkræftelig formodning for, at denne medlemsstat overholder de grundlæggende rettigheder)

(2012/C 49/13)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: N.S. (sag C-411/10), M.E., A.S.M., M.T., K.P. og E.H. (sag C-493/10)

Sagsøgte: Secretary of State for the Home Department (sag C-411/10), Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform (sag C-493/10)

Procesdeltagere: International Ltd and the AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (UK) (sag C-411/10), United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) (UK) (sag C-411/10), Equality and Human Rights Commission (EHRC) (sag C-411/10), Amnesty International Ltd and the AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (IRL) (sag C-493/10) og United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) (IRL) (sag C-493/10)

Sagens genstand

(Sag C-411/10)

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) — fortolkning af artikel 3, stk. 1 og 2, samt bestemmelserne i kapitel III i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 50, s. 1) — fortolkning af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere som fastsat ved bestemmelserne i Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af

asylansøgere i medlemsstaterne (EUT L 31, s. 18), Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 304, s. 12) og Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (EUT L 32, s. 13) — procedure til fastlæggelse af den medlemsstat, der er ansvarlig for at behandle en asylansøgning indgivet af en afghansk statsborger — risiko for tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder, hvis der sker overførsel til den tidligere ansvarlige medlemsstat — arten og rækkevidden af den beskyttelse, der tildeles en asylansøger ved bestemmelserne i charteret om grundlæggende rettigheder og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder

(Sag C-493/10)

Præjudiciel — High Court of Ireland — fortolkning af artikel 3, stk. 2, og artikel 18 i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne — procedure med henblik på fastlæggelsen af den medlemsstat, der er ansvarlig for at vurdere asylansøgninger fra tredjelandstatsborgere (Afghanistan, Iran og Algeriet) — pligten til for en medlemsstat at påtage sig ansvaret for vurderingen af en asylansøgning på grundlag af artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 343/2003, hvis der er risiko for, at den medlemsstat, der er ansvarlig for ansøgningen på grundlag af kriterierne fastsat i nævnte forordning, tilsidesætter ansøgerens grundlæggende rettigheder og/eller undlader at anvende de minimumsregler, der er fastsat i direktiv 2003/9/EF, 2004/83/EF og 2005/85/EF

Konklusion

- 1) En afgørelse truffet af en medlemsstat på grundlag af artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne, om at behandle eller ikke behandle en asylansøgning, som den ikke er ansvarlig for efter kriterierne i denne forordnings kapitel III, gennemfører EU-retten for så vidt angår artikel 6 TEU og/eller artikel 51 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- 2) EU-retten er til hinder for, at der anvendes en uafkræftelig formodning for, at den medlemsstat, som i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 343/2003 er den ansvarlige stat, overholder Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder.

Artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at det påhviler medlemsstaterne, herunder de nationale retter, ikke at overføre en asylansøger til

»den ansvarlige medlemsstat« som omhandlet i forordning nr. 343/2003, når de ikke kan være uvidende om, at de systemmæssige mangler ved asylproceduren og modtagelsesforholdene for asylansøgere i denne medlemsstat giver alvorlig grund til at antage, at ansøgeren vil blive udsat for en reel risiko for at blive undergivet umenneskelig eller nedværdigende behandling i denne bestemmelses forstand.

Med forbehold af den i artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 343/2003 omhandlede mulighed for selv at behandle ansøgningen, indebærer den omstændighed, at det er umuligt at overføre en ansøger til en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, når denne stat er identificeret som den ansvarlige medlemsstat efter kriterierne i denne forordnings kapitel III, at den medlemsstat, som skulle have gennemført denne overførsel, skal gennemgå kriterierne i nævnte kapitel med henblik på at efterprøve, om et af de efterfølgende kriterier gør det muligt at identificere en anden medlemsstat som ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen.

Den medlemsstat, i hvilken asylansøgeren befinder sig, skal imidlertid drage omsorg for, at der ikke sker en forværring af en situation, hvor denne ansøgers grundlæggende rettigheder tilsidesættes, ved at proceduren med henblik på at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, er urimeligt langvarig. Om fornødent påhviler det denne stat selv at behandle ansøgningen i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 343/2003.

- 3) Artikel 1, 18 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fører ikke til et andet svar.
- 4) For så vidt som de foregående spørgsmål er opstået i relation til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands forpligtelser, skal svarene på det andet til sjette spørgsmål i sag C-411/10 ikke modificeres for at tage hensyn til protokol (nr. 30) om anvendelsen af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i Republikken Polen og i Det Forenede Kongerige.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 9.10.2010.
EUT C 13 af 15.1.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2011 — Tomasz Ziolkowski (sag C-424/10), Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja og Marlon Szeja (sag C-425/10) mod Land Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Forenede sager C-424/10 og C-425/10) ⁽¹⁾

(Fri bevægelighed for personer — direktiv 2004/38/EF — ret til tidsbegrænset ophold — artikel 16 — lovligt ophold — ophold i henhold til national ret — ophold tilbagelagt før den omhandlede borgers oprindelseslands tiltrædelse af Unionen)

(2012/C 49/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Tomasz Ziolkowski (sag C-424/10), Barbara Szeja, Maria-Magdalena Szeja og Marlon Szeja (sag C-425/10)

Sagsøgt: Land Berlin

Procesdeltager: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht — fortolkning af artikel 16, stk. 1, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område (EUT L 158, s. 77) — unionsborger, der i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens ret har haft lovligt ophold i denne medlemsstat i mere end fem år, men som i denne periode aldrig har opfyldt kravene i artikel 7 i direktiv 2004/38/EF — begrebet »lovligt ophold« — ophold, der kun har varet i fem år, hvis man medregner perioder, der er tilbagelagt før tidspunktet for den pågældendes oprindelsesmedlemsstats tiltrædelse af Den Europæiske Union — fastsættelse af den varighed af opholdet, der er nødvendig for at erhverve ret til permanent ophold

Konklusion

- 1) Artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF skal fortolkes således, at en unionsborger, der alene i henhold til national ret har haft ophold i mere end fem år i værtsmedlemsstaten, ikke skal anses for at have erhvervet ret til tidsbegrænset ophold i overensstemmelse med denne bestemmelse, når han under dette ophold ikke opfyldte betingelserne i samme direktivs artikel 7, stk. 1.
- 2) Opholdsperioder, som en tredjelandstatsborger har tilbagelagt i en medlemsstat før dette tredjelandts tiltrædelse af Unionen, skal — hvis der ikke findes særlige bestemmelser i tiltrædelsesakten — tages i betragtning med henblik på erhvervelse af ret til tidsbegrænset ophold i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 2004/38, forudsat at de er tilbagelagt i overensstemmelse med de i direktivets artikel 7, stk. 1, nævnte betingelser.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 6.11.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. december 2011 — *Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration mod Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-465/10) ⁽¹⁾

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — artikel 3 — strukturfonde — forordning (EØF) nr. 2052/88 — forordning (EØF) nr. 4253/88 — en ordregivende myndighed, der har modtaget tilskud fra strukturfondene — tilsidesættelse af reglerne for indgåelse af offentlige aftaler af en modtager af EFRU-tilskud — grundlaget for forpligtelsen til tilbagesøgning af et tilskud fra Unionen i tilfælde af uregelmæssigheder — begrebet »uregelmæssighed« — begrebet »vedvarende uregelmæssigheder« — de nærmere vilkår for tilbagesøgning — forældelsesfrist — længere nationale forældelsesfrister — proportionalitetsprincippet)

(2012/C 49/15)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: *Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration*

Sagsøgt: *Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre*

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 185, s. 9), af Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 (EFT L 374, s. 1) samt af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1) — manglende overholdelse af reglerne om indgåelse af offentlige kontrakter af modtager af støtte fra EFRU og fra FNADT — grundlaget for tilbagesøgningsforpligtelsen i tilfælde af uregelmæssigheder — nærmere vilkår for tilbagesøgning af uretmæssig udbetalt støtte — forældelsesfrist

Konklusion

1) Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende udgør artikel 23, stk. 1, tredje led, i Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19. december 1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår

samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2082/93 af 20. juli 1993, sammenholdt med artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 2081/93 af 20. juli 1993, et retsgrundlag for de nationale myndigheder til hos modtageren at tilbagekræve hele tilskuddet fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) med henvisning til, at denne modtager i sin egenskab af »ordregivende myndighed« som omhandlet i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, som ændret ved Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993, ikke har overholdt direktivets krav vedrørende indgåelse af en offentlig tjenesteydelsesaftale, som havde til formål at gennemføre det initiativ, på grundlag af hvilket denne modtager blev ydet denne støtte, uden at det er nødvendigt, at national ret hjemler en beføjelse hertil.

2) Den omstændighed, at en ordregivende myndighed, der har modtaget støtte fra EFRU, har tilsidesat reglerne for indgåelse af offentlige aftaler i direktiv 92/50, som ændret ved direktiv 93/36, ved tildelingen af den kontrakt, der vedrører gennemførelsen af den aktion, der er ydet tilskud til, er en »uregelmæssighed« som omhandlet i artikel 1 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, selv når den kompetente nationale myndighed ved tildelingen af denne støtte måtte være klar over, at modtageren allerede havde udpeget den tjenesteyder, der skulle have til opgave at gennemføre den aktion, der er ydet tilskud til.

3) Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor modtageren af et EFRU-tilskud i sin egenskab af ordregivende myndighed ikke har overholdt reglerne for indgåelse af offentlige aftaler i direktiv 92/50, som ændret ved direktiv 93/36, ved tildelingen af den kontrakt, der vedrører gennemførelsen af den aktion, der er ydet tilskud til,

— må den pågældende uregelmæssighed anses for at være en »vedvarende uregelmæssighed« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, andet afsnit, i forordning nr. 2988/95, og følgelig regnes forældelsesfristen på fire år i henhold til denne bestemmelse med henblik på tilbagesøgningen af den støtte, der er blevet udbetalt til modtageren med urette, fra den dag, hvor den ulovligt indgåede offentlige kontrakt er opfyldt

— udgør det en tilstrækkeligt præcis handling, som vedrører undersøgelse eller retsforfølgning af uregelmæssigheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, tredje afsnit, i forordning nr. 2988/95, når modtageren af tilskuddet tilsendes en kontrolrapport, hvori det konstateres, at reglerne for indgåelse af offentlige aftaler er blevet overtrådt, og at det som følge heraf henstilles til den nationale myndighed at kræve de udbetalte beløb tilbagebetalt.

- 4) I forbindelse med medlemsstaternes udnyttelse af den mulighed, der er tillagt i henhold til artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2988/95, er proportionalitetsprincippet til hinder for anvendelsen af en 30-årig forældelsesfrist på tilbagesøgningen af en fordel, der er blevet ydet med urette fra EU's budget.

(¹) EUT C 346 af 18.12.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. december 2011 — Teresa Cicala mod Regione Siciliana (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Italien)

(Sag C-482/10) (¹)

(National administrativ procedure — forvaltningsakter — begrundelsespligt — mulighed for berigtigelse af manglende begrundelse under en retslig procedure til prøvelse af en forvaltningsakt — fortolkning af artikel 296, stk. 2, TEUF og af artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — Domstolens manglende kompetence)

(2012/C 49/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Teresa Cicala

Sagsøgt: Regione Siciliana

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — fortolkning af artikel 296 TEUF og af artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — spørgsmålet, om nationale forskrifter, hvorefter de offentlige myndigheder har mulighed for under visse omstændigheder at undlade at begrunde deres forvaltningsakter eller at afhjælpe den manglende begrundelse for en forvaltningsakt under en retssag, der er anlagt til prøvelse heraf, er i overensstemmelse med EU-retten

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare de spørgsmål, der er forelagt af Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italien), ved afgørelse af 20. september 2010.

(¹) EUT C 328 af 4.12.2010.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2011 — Centre hospitalier universitaire de Besançon mod Thomas Dutruieux og Caisse primaire d'assurance maladie du Jura (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'ÉtatConse — Frankrig)

(Sag C-495/10) (¹)

(Direktiv 85/374/EØF — produktansvar — anvendelsesområde — national ordning, som fastsætter en forpligtelse for de offentlige sundhedsinstitutioner til at erstatte skade, som en patient lider som følge af et defekt apparat eller produkt, der anvendes i forbindelse med den behandling, der ydes, selv i tilfælde af, at nævnte institutioner ikke har begået nogen fejl)

(2012/C 49/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'ÉtatConse

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centre hospitalier universitaire de Besançon centre

Sagsøgte: Thomas Dutruieux og Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af artikel 13 i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar (EFT L 240, s. 29) — offentlige sundhedsinstitutioners ansvar over for deres patienter — lovlighed af en national ansvarsordning, der gør det muligt for en skadelidt at modtage erstatning, også selv om der ikke er begået nogen fejl, for skader, der skyldes defekter ved produkter — begrænsning af tjenesteyderens ansvar

Konklusion

Ansaret for en tjenesteyder, som i forbindelse med en tjenesteydelse såsom hospitalsbehandlinger anvender defekte apparater eller produkter, som han ikke er producent af som omhandlet i bestemmelserne i artikel 3 i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/34/EF af 10. maj 1999, og derved forvolder skade på modtageren af denne ydelse, henhører ikke under anvendelsesområdet for dette direktiv. Sidstnævnte er herefter ikke til hinder for, at en medlemsstat indfører en ordning som den i hovedsagen omhandlede,

der fastsætter et ansvar for en sådan tjenesteyder for den således forvoldte skade, selv i tilfælde af, at denne ikke har begået nogen fejl, dog på betingelse af, at skadelidte og/eller tjenesteyder bevarer muligheden for at gøre ansvar gældende over for producenten på grundlag af nævnte direktiv, når de i direktivet opstillede betingelser er opfyldt.

(¹) EUT C 30 af 29.1.2011.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 21. december 2011 — Vlaamse Oliemaatschappij NV mod FOD Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgien)

(Sag C-499/10) (¹)

(Sjette momsdirektiv — afgiftspligtige personer — solidarisk ansvarlig tredjemand — anden ordning med oplag end toldoplæg — solidarisk ansvar for oplagshaveren af varerne og den afgiftspligtige ejer af disse varer — god tro eller manglende fejl eller forsømmelse fra oplagshavers side)

(2012/C 49/18)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Sagsøgt: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — fortolkning af artikel 21, stk. 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — afgiftspligtige personer — tredjemand solidarisk ansvarlig — national lovgivning, hvorefter oplagshaver for varer hæfter solidarisk for betalingen af den afgift, som den afgiftspligtige ejer af varerne skal betale, i forbindelse med en anden ordning med oplag end toldoplæg, selv om oplagshaver er i god tro og ikke har gjort sig skyldig i nogen fejl eller forsømmelighed

Konklusion

Artikel 21, stk. 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2001/115/EF af 20. december 2001, skal fortolkes således, at den ikke bemyndiger medlemsstaterne til at pålægge bestyreren af et oplag, bortset fra

toldoplæg, et solidarisk ansvar for betaling af merværdiafgift for en levering mod vederlag af varer fra dette oplæg, der er foretaget af den afgiftspligtige ejer af varerne, selv om oplagsbestyreren er i god tro eller ikke har gjort sig skyldig i nogen fejl eller forsømmelighed.

(¹) EUT C 13 af 15.1.2011.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. december 2011 — Evroetil AD mod Direktor na Agentsia »Mitnitsi« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)

(Sag C-503/10) (¹)

(Direktiv 2003/30/EF — artikel 2, stk. 2, litra a) — begrebet bioethanol — produkt, der er fremstillet på grundlag af biomasse, som har et ethanolindhold på over 98,5% og ikke er denatureret — relevansen af den faktiske anvendelse som biobrændstof — forordning (EØF) nr. 2658/87 — kombineret nomenklatur — tarifiering af bioethanol med henblik på opkrævning af punktafgifter — direktiv 2003/96/EF — energiprodukter — direktiv 92/83/EØF — artikel 20, første led, og artikel 27, stk. 1, litra a) og b) — begrebet ethanol — fritagelse for harmoniseret punktafgift — denaturering)

(2012/C 49/19)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Evroetil AD

Sagsøgt: Direktor na Agentsia »Mitnitsi«

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Varhoven administrativen sad — fortolkning af artikel 2, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport (EUT L 123, s. 42), og bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2587/91 af 26. juli 1991 (EFT L 259, s. 1) — fortolkning af artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51) og artikel 20, stk. 1, første led, i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316, s. 21) — produkt, der er fremstillet på grundlag af biomasse, der indeholder estere, højere alkoholer og aldehyder, og som indeholder mere end 98,5% alkohol, og ikke har været genstand for denaturering — begrebet bioethanol — tarifiering i underpos. 2207 20 00 (Ethanol (ethylalkohol) o.a. spiritus, denatureret, uanset alkoholindholdet) eller i underpos. 2207 10 00 (Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold \geq 80 %), med henblik på opkrævning af punktafgifter

Konklusion

- 1) Definitionen af bioethanol i artikel 2, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport skal fortolkes således, at den omfatter et produkt som det i hovedsagen omhandlede, som bl.a. er fremstillet på grundlag af biomasse, og som har et ethanolindhold på over 98,5%, såfremt det udbydes til salg som biobrændstof til transport.
- 2) EU-retten skal fortolkes således, at et produkt som det i hovedsagen omhandlede, som har et ethanolindhold på over 98,5%, og som ikke er blevet denatureret i henhold til en udtrykkeligt fastsat denatureringsproces, skal pålægges punktafgifter i henhold til artikel 19, stk. 1, i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, selv om produktet er fremstillet på grundlag af biomasse ved hjælp af en anden teknologi end den, der anvendes til fremstilling af ethanol på basis af landbrugsprodukter, og indeholder stoffer, der gør det uegnet til konsum, samt opfylder kravene i forslaget til europæisk standard prEN 15376 for bioethanol, der anvendes som brændstof, og selv om produktet eventuelt svarer til definitionen af bioethanol i artikel 2, stk. 2, litra a), i direktiv 2003/30.

(¹) EUT C 346 af 18.12.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. december 2011 — straffesagen mod X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Firenze — Italien)

(Sag C-507/10) (¹)

(Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2001/220/RIA — ofres stilling i forbindelse med straffesager — beskyttelse af sårbare personer — høring af mindreårige som vidner — procedure med isoleret bevisoptagelse forud for domsforhandlingen — anklagemyndighedens afslag på at anmode forundersøgelsesdommeren om at anordne en høring)

(2012/C 49/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Firenze

Part i hovedsagen

X

Procesdeltager: Y

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Firenze — fortolkning af artikel 2, 3 og 8 i Rådets rammeafgørelse af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager (EFT L 82, s. 1) — høring af mindreårige som vidner — høring af en mindreårig, der har været udsat for seksuelt misbrug — beskyttelsesforanstaltninger, der ikke er gjort obligatoriske i den nationale lovgivning

Konklusion

Artikel 2 og 3 samt artikel 8, stk. 4, i Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA af 15. marts 2001 om ofres stilling i forbindelse med straffesager skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for nationale bestemmelser såsom artikel 392, stk. 1a, artikel 398, stk. 5a, og artikel 394 i Codice di procedura penale, der for det første ikke forpligter anklagemyndigheden til ved den ret, ved hvilken sagen er indbragt, at anmode om tilladelse til at høre et særligt sårbart offer og i forbindelse med straffesagens forundersøgellesfase at indkalde dette offer til at afgive vidneforklaring i overensstemmelse med fremgangsmåden ved anteciperet bevisførelse, og for det andet ikke tillader det nævnte offer at appellere anklagemyndighedens afslag på hendes begæring om at blive hørt og på at afgive vidneforklaring i henhold til den nævnte fremgangsmåde.

(¹) EUT C 13 af 15.1.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. december 2011 — straffesagen mod Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi og Heinz Ulrich Kessel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-72/11) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran med henblik på at forhindre spredning af kernevåben — forordning (EF) nr. 423/2007 — artikel 7, stk. 3 og 4 — levering og installation af en sintringsovn i Iran — begrebet »indirekte stille[n] til rådighed« af en »økonomisk ressource« til fordel for de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført i bilag IV og V til nævnte forordning — begrebet »omgåelse« af forbuddet mod tilrådighedsstillelse)

(2012/C 49/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i straffesagen

Mohsen Afrasiabi, Behzad Sahabi og Heinz Ulrich Kessel

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Düsseldorf — fortolkning af artikel 7, stk. 3 og 4, i Rådets forordning (EF) nr. 423/2007 af 19. april 2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 103, s. 1) — levering af ikke brugbart materiel opført i bilag II til forordning (EF) nr. 423/2007 til en iransk juridisk person, som ikke er opført i bilag IV og V til denne forordning — materiel som påstås at være bestemt til senere produktion til fordel for en enhed, som

er opført i disse to bilag — rækkevidden af forbuddet mod at stille økonomiske ressourcer til rådighed for personer, der er opregnet i bilag IV og V til nævnte forordning — begrebet »tilrådgivningsstillelse« — samtidig anvendelse af bestemmelser der forbyder tilrådgivningsstillelse af økonomiske ressourcer, på den ene side, og omgåelse af sidstnævnte forbud, på den anden side

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 423/2007 af 19. april 2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran skal fortolkes således, at forbuddet mod indirekte at stille en i forordningens artikel 1, litra i), omhandlet økonomisk ressource til rådighed omfatter handlinger, hvorved der leveres og installeres en funktionsdygtig, men endnu ikke brugbar sintringsovn til en tredjemand i Iran, der, idet han handler på vegne af, under kontrol af eller efter anvisninger fra en person, en enhed eller et organ, der er opført i bilag IV og V til forordningen, har til hensigt at tage denne ovn i drift for til fordel for en sådan person eller enhed eller et sådant organ at fremstille goder, der kan bidrage til spredningen af kernevåben i denne stat.
- 2) Artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 423/2007 skal fortolkes således, at:
 - Bestemmelsen omfatter aktiviteter, som, under dække af en formel fremtræden, der bringer dem uden for det gerningsindhold, som udgør en overtrædelse af artikel 7, stk. 3, i nævnte forordning, ikke desto mindre har til formål eller til følge direkte eller indirekte at gøre forbuddet i denne bestemmelse virksomt.
 - Ordene »bevidst« og »forsætlig« indebærer to kumulative betingelser om henholdsvis viden og vilje, der er opfyldt, når den person, der deltager i en aktivitet med et sådant formål eller en sådan følge, med vilje søger dette eller i det mindste anser sin deltagelse for at kunne have dette formål eller denne følge og samtykkende affinder sig hermed.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 27.8.2011.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 18. november 2011 — Giovanni Colapietro mod Ispettorato Centrale Repressioni Frodi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Bari — Italien)

(Sag C-519/10) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — procesreglementets artikel 92, stk. 1, artikel 103, stk. 1 og artikel 104, stk. 3, andet afsnit — vinsektoren — forordning (EØF) nr. 822/87 og (EF) nr. 343/94 — spørgsmål, hvis besvarelse ikke giver anledning til nogen rimelig tvivl — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2012/C 49/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bari

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Giovanni Colapietro

Sagsøgt: Ispettorato Centrale Repressioni Frodi

Sagens genstand

Præjudiciel — Tribunale di Bari — vinsektoren — ordningen med obligatorisk destillation — produktionsåret 1993/1994 — det tidsmæssige anvendelsesområde for Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin (EFT L 84, s. 1) — ophævelse af nævnte forordning ved Kommissionens forordning (EF) nr. 343/94 af 15. februar 1994 om iværksættelse af obligatorisk destillation som omhandlet i artikel 39 i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 og om undtagelse fra visse bestemmelser om destillationens gennemførelse for produktionsåret 1993/94 (EFT L 44, s. 9) — administrative sanktioner fastsat i national ret for tilsidesættelse af forordning nr. 822/87 — anvendelse i tilfælde af tilsidesættelse af forordning nr. 343/94 — den pålagte administrative sanktionsforholdsmæssighed

Konklusion

Kommissionens forordning (EF) nr. 343/94 af 15. februar 1994 om iværksættelse af obligatorisk destillation som omhandlet i artikel 39 i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 og om undtagelse fra visse bestemmelser om destillationens gennemførelse for produktionsåret 1993/94, gennemfører forordning nr. 822/87, uden at ophæve eller erstatte sidstnævnte forordning.

⁽¹⁾ EUT C 13 af 15.1.2011.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 20. oktober 2011 — DTL Corporación, SL mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL

(Sag C-67/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — indsigelsessag — figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Solaria« og det ældre nationale figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Solartia« — delvist afslag på registrering — risiko for forveksling — begæring om udsættelse af sagen for Retten — begæring ikke indgivet rettidigt)

(2012/C 49/23)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: DTL Corporación, SL (ved abogado A. Zuazo Araluze)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget) og Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL (ved abogadas M. Polo Carreño og M. Granada Carpenter)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 15. december 2010 i sag T-188/10, DTL mod KHIM — Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales (Solaria), hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i et annullationssøgemål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. februar 2010 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 767/2009-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL og DTL Corporación SL

Konklusion

- 1) Det er uformødent at træffe afgørelse i den iværksatte appel for så vidt angår de tjenesteydelser, der henhører under klasse 37 i Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret.
- 2) Appellen forkastes for så vidt angår de tjenesteydelser, der henhører under klasse 42 i Nice-arrangementet.
- 3) DTL Corporación SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 130 af 30.4.2011.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Karlsruhe (Tyskland) den 24. november 2011 — Philipp Seeberger mod Studentenwerk Heidelberg

(Sag C-585/11)

(2012/C 49/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Karlsruhe

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Philipp Seeberger

Sagsøgt: Studentenwerk Heidelberg

Præjudicielt spørgsmål

Er unionsretten til hinder for en national ordning, hvorefter der ikke kan gives uddannelsesstøtte til et studium i en anden

medlemsstat udelukkende af den grund, at den uddannelsessøgende, der har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed, ved studiets påbegyndelse ikke har haft fast bopæl i mindst tre år i sin oprindelsesmedlemsstat ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Artikel 20 og 21 i traktaten om EU's funktionsmåde (TEUF) — unionsborgerskab og fri bevægelighed.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 25. november 2011 — Anssi Ketelä

(Sag C-592/11)

(2012/C 49/25)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anssi Ketelä

Sagsøgt: Etelä-Pohjanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvorledes skal artikel 22, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 ⁽¹⁾ («etablerer sig på en landbrugsbedrift for første gang som driftsleder») og artikel 13, stk. 4 og 6, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 ⁽²⁾ fortolkes, når landbrugsvirksomheden er en del af et selskabs virksomhed? Når det efterprøves, om nogen har etableret sig på en landbrugsbedrift for første gang som driftsleder, skal der da ved bedømmelsen af den pågældendes tidligere virksomhed tages hensyn til, at han på grund af sin deltagelse i et selskab havde en bestemmende indflydelse på selskabet, eller til størrelsen af hans fortjeneste fra landbrugsvirksomheden eller til, om hans virksomhed i selskabet kan konkretiseres som ledelse af en funktionel og økonomisk selvstændig produktionsenhed? Eller skal spørgsmålet om egenskab af driftsleder bedømmes som et hele under hensyntagen til de ovenfor nævnte omstændigheder sammen med den pågældendes stilling i selskabet og det spørgsmål, om han faktisk bærer virksomhedsrisikoen?
- 2) Skal begrebet driftsleder fortolkes på samme måde ved bedømmelsen af spørgsmålet om, hvilken betydning en tidligere virksomhed har for tilkendelse af støtte til en anden virksomhed, både med hensyn til den tidligere virksomhed og den virksomhed, som der søges om støtte til? Forudsætter et afslag på etableringsstøtte til unge landbrugere, jf. rådsforordningens artikel 22, på grund af en tidligere udøvet virksomhed, at denne tidligere virksomhed efter de gældende regler principielt ville have været støtteberettiget?

3) Skal kommissionsforordningens artikel 13, stk. 4, fortolkes således, at de i spørgsmål 1 nævnte kriterier, hvorefter den, der etablerer sig på en landbrugsbedrift, anses for driftsleder, kan præciseres eller defineres nærmere i national ret, eller indeholder denne artikel kun hjemmel til at definere etableringstidspunktet?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277, s. 1).

(²) Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15.12.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 368, s. 15).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 1. december 2011 — TVI Televisão Independente SA mod Fazenda Pública

(Sag C-618/11)

(2012/C 49/26)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TVI Televisão Independente SA

Sagsøgt: Fazenda Pública

Præjudicielle spørgsmål

1) Er CIVA's artikel 16, stk. 1, som fortolket i den appellerede dom (hvorefter visningsafgiften for kommercielle reklamer er forbundet med leveringen af reklameydelse og derfor skal medregnes i en tjenesteydelses momsgrundlag), forenelig med bestemmelsen i artikel 11, del A, stk. 1, litra a), i direktiv 77/388/EF (¹) (nu artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 (²)) og navnlig med begrebet »den modværdi, som leverandøren eller tjenesteyderen modtager eller vil modtage af køberen, aftageren eller tredjemand for de pågældende transaktioner«?

2) Er CIVA's artikel 16, stk. 6, litra c), som fortolket i den appellerede dom (hvorefter visningsafgiften for kommercielle reklamer ikke udgør et beløb betalt i modtageren af tjenesteydelsens navn og for dennes regning, selv om den bogføres tredjemands interimskonti og er rettet til offentlige organer, og derfor medregnes i momsgrundlaget), forenelig med bestemmelsen i artikel 11, del A, stk. 3, litra c), i direktiv 77/388/EF [nu artikel 79, litra c) i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006] og navnlig med begrebet

»beløb, som en afgiftspligtig person modtager fra køber eller aftager som tilbagebetaling af omkostninger afholdt i disses navn og for disses regning, og som i hans bogholderi godskrives en interimskonto«?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

(²) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal du travail de Bruxelles (Belgien) den 30. november 2011 — Patricia Dumont de Chassart mod Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

(Sag C-619/11)

(2012/C 49/27)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal du travail de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Patricia Dumont de Chassart

Sagsøgt: Onafts — Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés

Præjudicielt spørgsmål

Tilsidesætter artikel 79, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (¹), de almindelige principper om lighed og forbud mod forskelsbehandling, således som de er defineret i artikel 14 i konventionen om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, i givet fald sammenholdt med artikel 17, 39 og/eller 43 i den konsoliderede udgave af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, når den fortolkes således, at den kun tillader den afdøde forælder at være omfattet af reglerne om sidestilling af forsikrings eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed som omhandlet i artikel 72 i forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, hvilket følgelig indebærer, at artikel 56a, stk. 1, i lovene om børnetilskud, der blev samordnet den 19. december 1939 udelukker, at den efterlevende forælder — uanset vedkommendes nationalitet, forudsat at vedkommende er statsborger i en medlemsstat, eller forudsat at vedkommende er

omfattet af det personelle anvendelsesområde for forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1939 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet — som har arbejdet i et andet land i Den Europæiske Union i den tolv måneders periode, der er omhandlet i artikel 56a, stk. 1, i lovene om børnetilskud, der blev samordnet den 19. december 1939, har mulighed for at bevise, at han har opfyldt betingelsen om, at han i sin egenskab af berettiget person som omhandlet i artikel 51, stk. 3, nr. 1), i lovene om børnetilskud, der blev samordnet den 19. december 1939, har kunnet gøre krav på seks måneders børnetilskud i løbet af de tolv måneder, som gik forud for dødsfaldet, mens det er tilladt for den efterlevende forælder — uanset om vedkommende er belgisk statsborger eller statsborger i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union — som udelukkende har arbejdet i Belgien i den tolv månedersperiode, der er omhandlet i artikel 56a, stk. 1, i lovene om børnetilskud, der blev samordnet den 19. december 1939, i givet fald fordi den pågældende aldrig har forladt Belgien, at føre et sådant bevis?

(¹) EFT L 1971 II, s. 366.

Appel iværksat den 8. december 2011 af Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 20. september 2011 i sag T-298/09, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE mod Europa-Kommissionen

(Sag C-629/11 P)

(2012/C 49/28)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (ved dikigoroi N. Korogiannakis og M. Dermitzakis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom ophæves.
- Domstolen skal udøve sin fulde prøvelsesret og annullere GD EAC's beslutning om at vælge appellanten, der har afgivet bud som svar på en åben udbudsprocedure EAC/01/2008 vedrørende eksterne tjenesteydelser for undervisningsprogrammer (ESP-ISEP) (EUT 2008/S 158-212752), del 1 »IS udvikling og vedligeholdelse« og del 2 »IS undersøgelser, test, erhvervsuddannelse og støtte«, som den anden kontrahent i rækkefølgen, meddelt appellanten ved to særskilte skrivelser, dateret den 12. maj 2009 og påstanden om erstatning i henhold til artikel 225, 235 og 288, EF (nu artikel 256, 268 og 340, TEUF) for de tab, som sagsøgeren har lidt som følge af den omhandlede udbudsprocedure, for et beløb på 9 544 480 EUR (3 945 040 EUR for del 1 og 5 599 440 EUR for del 2).

- Subsidiært: Sagen hjemvises til Retten med henblik på afgørelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellants advokatudgifter og øvrige omkostninger afholdt i forbindelse med denne appel, herunder omkostninger afholdt i forbindelse med sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Appellanten har gjort et enkelt anbringende gældende til støtte for appellen nemlig fejlagtig fortolkning af finansforordningens (¹) artikel 100, stk. 2, og gennemførelsesbestemmelsernes artikel 149, stk. 2.
- 2) Appellanten har nedlagt påstand om ophævelse af dommen i sag T-298/09, idet Kommissionen ikke inden for den fastsatte frist har efterkommet finansforordningens artikel 100, stk. 2, og gennemførelsesbestemmelsernes artikel 149, stk. 2, hvilket er et grundlæggende proceduremæssigt krav. Endvidere kan de begrænsede oplysninger, som blev fremsendt for sent til appellanten, på ingen måde betragtes som tilstrækkelige og som en opfyldelse af begrundelsesforpligtelsen i henhold til finansforordningens artikel 100, stk. 2, idet disse oplysninger ikke gav nogen begrundelse eller berettigelse for vurderingen og ikke indeholder nogen oplysning om de kvaliteter og relative fordele, der kendetegner den tilbudsgiver, der blev placeret bedre i rækkefølgen.

(¹) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 12. december 2011 — TVI Televisão Independente, SA. mod Fazenda Pública

(Sag C-637/11)

(2012/C 49/29)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TVI Televisão Independente, SA.

Sagsøgt: Fazenda Pública

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er CIVA's artikel 16, stk. 1, [lov om merværdiafgift] som fortolket i den appellerede dom (hvorefter *visningsafgiften* for kommercielle reklamer er forbundet med leveringen af reklameydelser og derfor skal medregnes i en tjenesteydelses momsgrundlag), forenelig med bestemmelsen i artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), i direktiv 77/388/EF (¹) (nu artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF (²) af 28.11.2006) og navnlig med begrebet »den modværdi, som leverandøren eller tjenesteyderen modtager eller vil modtage for de pågældende transaktioner«?

2) Er CIVA's artikel 16, stk. 6, litra c), som fortolket i den appellerede dom (hvorefter *visningsafgiften* for kommercielle reklamer ikke udgør et *beløb betalt i modtageren af tjenstedens navn og for dennes regning*, selv om den bogføres tredjemands interimskonti og er rettet til offentlige organer, og derfor medregnes i momsgrundlaget), forenelig med bestemmelsen i artikel 11, punkt A, stk. 3, litra c), i direktiv 77/388/EF [nu artikel 79, litra c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006] og navnlig med begrebet »beløb, som en afgiftspligtig person modtager fra køber eller aftager som tilbagebetaling af omkostninger afholdt i disses navn og for disses regning, og som i hans bogholderi godskrives en interimskonto«?

- (¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).
 (²) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Appel iværksat den 19. december 2011 af Dimos Peramatos til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 12. oktober 2011 i sag T-312/07, Dimos Peramatos mod Europa-Kommissionen

(Sag C-647/11 P)

(2012/C 49/30)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Dimos Peramatos (ved advokat G. Gerapetritis)

Den anden part: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- 1) Rettens dom ophæves, i det omfang den frifandt Kommissionen for en påstand om, at der ikke består nogen forpligtelse for appellanten til at tilbagebetale de beløb, der blev udbetalt i forbindelse med projektet LIFE97/ENV/GR/000380, eller subsidiært ændres den anfægtede retsakt således, at kommunen pålægges at betale 93 795,32 EUR, svarende til den regnskabsmæssige fastsættelse af ukorrekt afholdte omkostninger, hvilket Kommissionen selv har erkendt.
- 2) Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling.
- 3) Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger og advokathonorarer.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat to anbringender til støtte for appellen.

- 1) Fejlfortolkning af den støtteaftale, der er indgået mellem Dimos Peramatos og Europa-Kommissionen den 17. juli 1997, C(97)/1997/endelig/29, i forbindelse med gennemførelsen af en handling i henhold til projektet LIFE og de fælles rammebestemmelser herfor (forordning nr. 1973/1992), i det omfang Retten fandt, at den forpligtelse til plantning af træer, som er pålagt kommunen ved denne aftale, ikke var opfyldt på tilfredsstillende vis.
- 2) Fejlfortolkning og tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og princippet om retssikkerhed på grund af en mangelfuld begrundelse af den appellerede dom om punktet vedrørende begrundelse af bebyrdende administrative afgørelser, som vedtages af EU's institutioner.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāta (Republikken Letland) den 19. december 2011 — Ilgvars Brunovskis mod Lauku atbalsta dienests

(Sag C-650/11)

(2012/C 49/31)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāta

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ilgvars Brunovskis

Sagsøgt: Lauku atbalsta dienests

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 125, stk. 1, i forordning nr. 1782/2003 (¹) fortolkes på en sådan måde, at den præmie, der skal fastsættes pr. ammeko, finder anvendelse på samtlige ammekøer, som er født inden for kalenderåret?
- 2) Skal artikel 102, stk. 2, i forordning nr. 1973/2004 (²) fortolkes på en sådan måde, at perioden på seks måneder skal forstås som fristen til indgivelse af præmieansøgningerne?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, spørges: I det tilfælde, hvor en medlemsstat har forkortet denne ansøgningsfrist, har medlemsstaten da pligt til at godtgøre

de tab, som landbrugeren måtte have lidt, hvis denne ikke har haft mulighed for at gøre fuld brug af den i forordningen fastsatte ansøgningsfrist?

- (¹) Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L270, s. 1).
- (²) Kommissionens forordning (EF) nr. 1973/2004 af 29.10.2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 for så vidt angår støtteordningerne i henhold til afsnit IV og IVa i nævnte forordning og anvendelse af udtagne arealer til produktion af råvarer (EUT L 345, s. 1).

Appel iværksat den 19. december 2011 af Mindo Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 5. oktober 2011 i sag T-19/06, Mindo Srl mod Europa-Kommissionen

(Sag C-652/11 P)

(2012/C 49/32)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Mindo Srl (ved advocati C. Osti, A. Prastaro, G. Mastrantonio)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten den 5. oktober 2011 i sag T-19/06, Mindo mod Kommissionen, ophæves i sin helhed.
- Sagen hjemvises til Retten og sidstnævnte pålægges at tage stilling til sagens konkrete omstændigheder, idet dens dom fratog Mindo retten til en fuld domstolsprøvelse i første instans.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har fastslået, at Mindo ikke har nogen interesse i at forfølge søgsmålet, da selskabet ikke i sig selv vil kunne opnå nogen fordel ved ophævelsen af den appellerede dom, hverken i forbindelse med Alliance One International Inc.s (»Alliance One«) krav om bidrag, eller til tredjeparters opfølgende søgsmål vedrørende erstatning.

For det første har appellanten gjort gældende, at de ovennævnte konklusioner skal ophæves, idet de er i strid med gældende ret, er baseret på en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, og under alle omstændigheder er karakteriseret ved en utilstrækkelig og inkonsekvent begrundelse.

For det andet har appellanten gjort gældende, at den appellerede dom skal ophæves, fordi den enten fratager Mindo, selskabets ret til adgang til en domstol (og følgelig selskabets ret til at få sin sag prøvet fuldt ud), eller hvis den appellerede dom fortolkes således, at den kræver, at Mindo og Alliance One samlet skulle have anlagt søgsmålet i første instans, tilsidesætter den Mindos og Alliance Ones ret til forsvar.

Appel iværksat den 20. december 2011 af Transcatab SpA i likvidation til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 5. oktober 2011 i sag T-39/06, Transcatab mod Kommissionen

(Sag C-654/11 P)

(2012/C 49/33)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Transcatab SpA i likvidation (ved advocati C. Osti, A. Prastaro og G. Mastrantonio)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 5. oktober 2011 i sag T-39/06 Transcatab mod Kommissionen (herefter »dommen«), hvori det fastslås, at Standard Commercial Corp. (og dermed Alliance One International) skal betragtes som ansvarlig in solidum for Transcatabs tilsidesættelser, ophæves.
- Som følge heraf nedsættes den bøde, som Transcatab er blevet pålagt, idet artikel 2, litra c), i Kommissionens beslutning K(2005) 4012 endelig om en procedure i henhold til artikel 81, stk. 1, EF, sag COMP/C.38.281/B.2 — Rådobak — Italien (herefter »beslutningen«) delvist annulleres, og det fastslås, at bøden skal beregnes ud fra Transcatabs omsætning, som for regnskabsåret, som afsluttedes i marts 2005, udgør 32,338 mio. EUR., i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62 og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003.
- Som følge heraf annulleres beslutningen i det omfang der i beslutningen over for Transcatab anvendes en multiplikationskoefficient på 1,25 på bødens grundbeløb.
- Dommen ophæves i det omfang Transcatab ikke får medhold i selskabets klagepunkter vedrørende a) en manglende nedsættelse af den pålagte bøde som følge af en manglende konkret virkning på markedet, b) en svækkelse

i intensiteten af overtrædelsen i perioden 1999-2002 og c) en formildende omstændighed i form af »en rimelig tvivl«, som var blevet anvendt i en lignende spansk sag, og som følge heraf nedsættes bøden.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

For det første indebærer dommen en tilsidesættelse af artikel 296 TEUF, artikel 48 og 49 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og under alle omstændigheder en tilsidesættelse af principperne om bevisbyrde og Transcatabs ret til forsvar. Der er under førsteinstanssagen blevet fremsat argumenter og fremlagt beviser med henblik på at afkræfte formodningen om, at SCC reelt udøvede en afgørende indflydelse på Transcatabs adfærd. Disse argumenter og beviser, i det omfang de er *relevante* og under alle omstændigheder *ikke uden betydning* i lyset af nyere praksis fra Domstolen, krævede i det mindste en konkret bedømmelse og, dersom de blev forkastet, en tilstrækkelig begrundelse. Det er appellansens opfattelse, at Retten hverken har foretaget en sådan bedømmelse eller givet en sådan begrundelse. Det er under alle omstændigheder appellansens opfattelse, at dommen, idet det heri blev fastslået, at *nye beviser* kunne anvendes i beslutningen, som anfægtedes for Retten, indebærer en tilsidesættelse af principperne om bevisbyrde og under alle omstændigheder Transcatabs ret til forsvar.

Det er for det andet appellansens opfattelse, at Retten begik en fejl i form af en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, og under alle omstændigheder tilsidesatte de generelle principper om fortolkning af administrative akter fra de europæiske institutioner, sin begrundelsespligt, reglerne om bevisbyrde, Transcatabs ret til forsvar og non ultra petita-reglen, idet den ikke gav appellanten medhold i klagepunkterne vedrørende overtrædelsens manglende konkrete virkning på markedet og svækkelsen af intensiteten af overtrædelsen i perioden 1999-2002.

For det tredje er appellanten af den opfattelse, at dommen er behæftet med en retlig fejl og en manglende eller ulogisk begrundelse i det omfang Retten ikke gav Transcatab medhold i selskabets klagepunkt vedrørende tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, idet Retten ikke tog hensyn til den formildende omstændighed i form af »en rimelig tvivl«, som imidlertid var blevet anvendt i en lignende spansk sag.

Sag anlagt den 21. december 2011 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-656/11)

(2012/C 49/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved C. Murrell, som befuldmægtiget, og A. Dashwood, QC)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse af 16. december 2011 ⁽¹⁾ om den holdning, som Den Europæiske Union skal indtage i det blandede udvalg, der er nedsat i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer for så vidt angår erstatningen af bilag II om koordinering af sociale sikringsordninger, annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) Ved sag anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland i henhold til artikel 264 TEUF nedlagt påstand om, at Rådets afgørelse af 16. december 2011 om den holdning, som Den Europæiske Union skal indtage i det blandede udvalg, der er nedsat i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer for så vidt angår erstatningen af bilag II om koordinering af sociale sikringsordninger, annulleres.
- 2) Artikel 48 TEUF er det eneste materielle retsgrundlag, der er anført i afgørelsen.
- 3) Afgørelsen vedrører ændringen af bilag II til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side af 21. juni 1999 om fri bevægelighed for personer. Aftalens bilag II vedrører udelukkende koordinering af sociale sikringsordninger mellem EU og Schweiz. Formålet med de ændringer til bilag II, som den omtvistede afgørelse søger indført, er at afspejle ændringer i EU's mekanismer for koordinering af sociale sikringsordninger. En af virkningerne af de til bilag II foreslåede ændringer vil være, at schweiziske statsborgere, der hverken selv er erhvervsaktive eller familiemedlemmer til en person, der er erhvervsaktiv (herefter »ikke-aktive personer«), vil få tildelt rettigheder, som de ikke har i henhold til den nugældende ordning under bilag II.
- 4) Det Forenede Kongerige gør gældende, at artikel 48 TEUF ikke i sig selv kan tjene som materielt retsgrundlag for en foranstaltning, der tilsigtes at have sådanne følger. Det er en bestemmelse, som tilsigter at lette den frie bevægelighed (a) inden for Unionen, og ikke mellem Unionen og tredjelande, og (b) af personer, der er erhvervsaktive eller deres familier, og ikke ikke-aktive personer. Det rette retsgrundlag ville være artikel 79, stk. 2, litra b), TEUF. Denne bestemmelse giver kompetence til vedtagelsen af foranstaltninger vedrørende »definition af rettighederne for tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt i en medlemsstat, herunder betingelserne for fri bevægelighed og ophold i de øvrige medlemsstater«.

- 5) Artikel 79, stk. 2, litra b), TEUF findes i traktatens tredje del, afsnit V. I henhold til protokol nr. 21 til traktaterne finder foranstaltninger vedtaget i henhold til afsnit V ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige (eller Irland), med mindre det meddeler, at det ønsker at deltage deri. Rådet har ved sit fejlagtige valg af artikel 48 TEUF i stedet for artikel 79, stk. 2, litra b), TEUF som materielt retsgrundlag for afgørelsen nægtet at anerkende Det Forenede Kongeriges ret til at vælge ikke at deltage i afgørelsen eller være bundet deraf.
- 6) Der nedlægges derfor påstand om annullation af Rådets afgørelse af 16. december 2011 med den begrundelse, at afgørelsen blev vedtaget på et fejlagtigt retsgrundlag med den følge, at Det Forenede Kongeriges rettigheder i henhold til protokol nr. 21 blev tilsidesat.

(¹) EUT L 341, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 27. december 2011 — TVI Televisão Independente, S.A. mod Fazenda Pública

(Sag C-659/11)

(2012/C 49/35)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TVI Televisão Independente, S.A.

Sagsøgt: Fazenda Pública

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er CIVA's artikel 16, stk. 1, som fortolket i den appellerede dom (hvorefter visningsafgiften for kommercielle reklamer er forbundet med leveringen af reklameydelse og derfor skal medregnes i en tjenesteydelses momsgrundlag), forenelig med bestemmelsen i artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), i direktiv 77/388/EF (¹) (nu artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF (²) af 28.11.2006) og navnlig med begrebet »den modværdi, som leverandøren eller tjenesteyderen modtager eller vil modtage [...] for de pågældende transaktioner«?

- 2) Er CIVA's artikel 16, stk. 6, litra c), som fortolket i den appellerede dom (hvorefter visningsafgiften for kommercielle reklamer ikke udgør et beløb betalt i modtageren af tjenesteydelsens navn og for dennes regning, selv om den bogføres tredjemands interimskonti og er rettet til offentlige organer, og derfor medregnes i momsgrundlaget), forenelig med bestemmelsen i artikel 11, punkt A, stk. 3, litra c), i direktiv 77/388/EF [nu artikel 79, litra c) i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006] og navnlig med begrebet »beløb, som en afgiftspligtig person modtager fra køber eller aftager som tilbagebetaling af omkostninger afholdt i disses navn og for disses regning, og som i hans bogholderi godskrives en interimskonto«?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

(²) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 22. november 2011 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-356/10) (¹)

(2012/C 49/36)

Processprog: engelsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹)) EUT C 246 af 11.9.2010.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. november 2011 — 4care AG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Laboratorios Diafarm, SA

(Sag C-535/10) (¹)

(2012/C 49/37)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 30 af 29.1.2011.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. november 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-568/10) ⁽¹⁾

(2012/C 49/38)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾) EUT C 55 af 19.2.2011.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Sjette Afdeling den 22. november 2011 — Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig

(Sag C-582/10) ⁽¹⁾

(2012/C 49/39)

Processprog: tysk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾) EUT C 30 af 29.1.2011.

RETTE

Rettens dom af 12. januar 2012 — Storck mod KHIM — RAI (Ragolizia)

(Sag T-462/09) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Ragolizia — det ældre EF-ordmærke FAVOLIZIA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2012/C 49/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: August Storck KG (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne I. Rohr, P. Goldenbaum og T. Melchert)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Radiotelevisione italiana SpA (RAI) (Rom, Italien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 8. september 2009 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1779/2008-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Radiotelevisione italiana SpA (RAI) og August Storck KG.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) August Storck KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 11 af 16.1.2010.

Rettens kendelse af 13. december 2011 — Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-311/09 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — social sikring — godtgørelse af udgifter til lægebehandling — Kommissionens afgørelse om ikke at godtgøre visse af appellansens lægeudgifter med 100 % — gengivet urigtigt — begrundelsespligt — sagsoplysning — akt der indeholder et klagepunkt — retskraft — litispændens — bekræftende akt)

(2012/C 49/41)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) den 20. maj 2009, sag F-73/08, Marcuccio mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, med påstand om ophævelse af denne kendelse

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Luigi Marcuccio bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger i forbindelse med denne sag.

⁽¹⁾ EUT C 233 af 26.9.2009.

Rettens kendelse af 16. december 2011 — Stichting Woonlinie m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-202/10) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — Nederlandenes støtteordning til fordel for boligselskaber — eksisterende støtte — beslutning, der accepterer tilsagn fra medlemsstaten — annullationsøgsmål — ikke individuelt berørt — afvisning)

(2012/C 49/42)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: Stichting Woonlinie (Woudrichem, Nederlandene), Stichting Allee Wonen (Roosendaal, Nederlandene), Woningstichting Volksbelang (Wijk bij Duurstede, Nederlandene), Stichting WoonInvest (Leidschendam-Voorburg, Nederlandene) og Stichting Woonstede (Ede, Nederlandene) (ved advokaterne P. Glazener, E. Henny og T. Ottervanger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet, S. Noë og S. Thomas, som befuldmægtigede, bistået af advokat H. Gilliams)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 9963 endelig af 15. december 2009 om statsstøtte E-2/2005 og N 642/2009 — Nederlandene — eksisterende støtte og støtte til et særligt projekt med henblik på sociale boligselskaber

Konklusion

- 1) Sagen afvises.

- 2) Det er uforment at træffe afgørelse om de af Vesteda Groep BV og S sammenslutningen af institutionelle investorer i fast ejendom i Nederlandene, Regionen Valloniens boligselskaber, Den sociale union for beboelse og Det europæiske koordineringsudvalg for almennyttige boliger (Cecodhas), fremsatte interventionsbegæringer.
- 3) Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest og Stichting Woonstede bærer hver deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 4) Vesteda Groep BV og S sammenslutningen af institutionelle investorer i fast ejendom i Nederlandene, Regionen Valloniens boligselskaber, Den sociale union for beboelse og Cecodhas, der har indgivet interventionsbegæring, bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 179 af 3.7.2010.

Rettens kendelse af 16. december 2011 — Stichting Woonpunt m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-203/10) (¹)

(Statsstøtte — Nederlandenes støtteordning til fordel for boligselskaber — Eksisterende støtte — beslutning, der accepterer tilsagn fra medlemsstaten — beslutning, hvorved ny støtte erklæres forenelig — annullationssøgsmål — ikke individuelt berørt — manglende retlig interesse — afvisning)

(2012/C 49/43)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Stichting Woonpunt (Beek, Nederlandene), Stichting Com.wonen (Rotterdam, Nederlandene), Woningstichting Haag Wonen (Haag, Nederlandene) og Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (Eindhoven, Nederlandene) (ved advokaterne P. Glazener, E. Henny og T. Ottervanger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet, S. Noë og S. Thomas, som befuldmægtigede, bistået af advokat H. Gilliams)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 9963 endelig af 15. december 2009 vedrørende støtteordningerne E 2/2005 og N 642/2009 — Nederlandene — eksisterende støtte og særlig støtte til et projekt med henblik på boligselskaber.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er uforment at træffe afgørelse om de af Vesteda Groep BV og S sammenslutningen af institutionelle investorer i fast ejendom i Nederlandene fremsatte interventionsbegæringer.

- 3) Stichting Woonpunt, Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen og Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

- 4) Vesteda Groep og S sammenslutningen af institutionelle investorer i fast ejendom i Nederlandene, der har begæret intervention, bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 179 af 3.7.2010.

Rettens kendelse af 15. december 2011 — Gooré mod Rådet

(Sag T-285/11) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire — fjernelse fra listen over omfattede personer — annullationssøgsmål — uforment at træffe afgørelse i sagen — erstatningssøgsmål — søgsmålet åbenbart ugrundet)

(2012/C 49/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Charles Kader Gooré (Abidjan, Côte d'Ivoire) (ved advokat F. Meynot)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen, G. Étienne og M. Chavrier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af Rådets forordning (EU) nr. 330/2011 af 6. april 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire (EUT L 93, s. 10), for så vidt som den vedrører sagsøgeren, dels påstand om skadeserstatning

Konklusion

- 1) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende påstanden om annullation af Rådets forordning (EU) nr. 330/2011 af 6. april 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire.
- 2) Erstatningspåstanden tages ikke til følge.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.
- 4) Det er uforment at træffe afgørelse om Europa-Kommissionens begæring om intervention.

(¹) EUT C 238 af 13.8.2011.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 22. december 2011 — Al Chihabi mod Rådet

(Sag T-593/11 R)

(Særlige rettergangsformer — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indfrysning af midler og økonomiske ressourcer — begæring om foreløbige retsmidler — manglende uopsættelighed — intet alvorligt og uopretteligt tab)

(2012/C 49/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fares Al-Chihabi (Alep, Syrien) (ved advokaterne L. Ruessmann og W. Berg)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og R. Liudvinavičiute-Cordeiro, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

I det væsentlige begæring om udsættelse af gennemførelsen af Rådets afgørelse 2011/522/FUSP af 2. september 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 228, s. 16), Rådets forordning (EU) nr. 878/2011 af 2. september 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 228, s. 1), Rådets afgørelse 2011/684/FUSP af 13. oktober 2011 om ændring af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 269, s. 33) og Rådets forordning (EU) nr. 1011/2011 af 13. oktober 2011 om ændring af forordning (EU) nr. 442/2011 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 269, s. 18), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige retsmidler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Appel iværksat den 24. november 2011 af A til prøvelse af Personalerettens dom af 14. september 2011 i sag F-12/09, A mod Kommissionen

(Sag T-595/11 P)

(2012/C 49/46)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: A (Port-Vendres, Frankrig) (ved advokaterne B. Cambier, A. Paternostre og L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- EU-Personalerettens dom af 14. september 2011 i sag F-12/09 ophæves.
- Følgelig gives der appellanten medhold i dennes påstande i første instans og i overensstemmelse hermed:
 - annulleres de afgørelser, hvorved Europa-Kommissionen afviser at betale appellanten de beløb, der skyldes i henhold til vedtægtens artikel 73, og Europa-Kommissionen tilpligtes øjeblikkeligt at udbetale disse beløb til appellanten, samt et supplerende beløb i henhold til de almindelige retsregler for differencen mellem størrelsen af det reelt lidte tab og den del af dette tab, der godtgøres i henhold til vedtægtens artikel 73.
 - tilpligtes Kommissionen at betale appellanten morarenter at regne fra december 2004, som er det tidspunkt, hvorfra den erhvervmæssige karakter af appellants sygdom, størrelsen af det lidte tab og stabiliseringen af appellants helbredstilstand burde have været anerkendt.
 - tilpligtes Europa-Kommissionen at betale appellanten et beløb, som Retten finder passende, til erstatning af det ikke-økonomiske tab, appellanten har lidt som følge af de talrige fejl og uregelmæssigheder begået af Europa-Kommissionens tjenestegrene i forbindelse med sagsbehandlingen af de lægelige procedurer vedrørende appellanten.
 - tilpligtes Europa-Kommissionen at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten påberåbt sig tre anbringender.

- 1) Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af retten til overholdelse af en rimelig frist, af omsorgsprincippet og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, samt at sagens akter er urigtigt gengivet.
- 2) Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af retten til fuldstændig erstatning af det lidte tab.
- 3) Det tredje anbringende er dels, at der er sket tilsidesættelse af artikel 73 og af artikel 90 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af principperne om god forvaltningsskik, om procesbesparende hensyn, om forbud mod tilbagevirkende kraft og om retsreglernes trinfølge samt af begrebet konsolidering, dels at der foreligger en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og af appellants argumentation.

Sag anlagt den 2. december 2011 — Sky Deutschland og Sky Deutschland Fernsehen mod Kommissionen

(Sag T-626/11)

(2012/C 49/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Sky Deutschland AG (Unterföhring, Tyskland) og Sky Deutschland Fernsehen GmbH & Co. KG (Unterföhring) (ved advokaterne A. Cordewener, F. Kutt og C. Jehke)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den afgørelse, sagsøgte traf den 26. januar 2011 under proceduren om Tysklands statsstøtte C 7/2010 (ex CP 250/2009 og NN 5/2010) Fremskrivning af skattemæssige underskud (»Sanierungsklausel«), annulleres i sin helhed.
- Subsidiært annulleres førnævnte afgørelse, i det mindste for så vidt som der ikke deri ud fra princippet om beskyttelse af berettigede forventninger er fastsat nogen undtagelse fra tilbagesøgningsforpligtelsen i artikel 4 og 5 til fordel for virksomheder i sagsøger 1 og 2's position, eller i det mindste for så vidt som der ikke er fastsat nogen overgangsregel til fordel for sådanne virksomheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne i det væsentlige gjort følgende gældende:

- Sagsøgte har i den anfægtede afgørelse urigtigt fastslået, at § 8c, stk. 1a, i den tyske selskabsskattelov (Körperschaftsteuergesetzes, herefter »KStG«) omhandler en støtte, der er retsstridig i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF. I denne forbindelse har sagsøgerne bl.a. anført, at sagsøgte fejlagtigt har antaget, at KStG's § 8c, stk. 1a, har en selektiv karakter og udgør en uberettiget undtagelse fra det princip, der kommer til udtryk i KStG's § 8c, stk. 1, hvorefter et selskabs skattemæssige underskud i tilfælde af ændring af selskabets ejerforhold under bestemte forudsætninger går tabt. Efter sagsøgernes opfattelse har sagsøgte med urette anset ordningen i KStG's § 8c, stk. 1, for at være det til brug for undersøgelsen af støtten bestemmende nationale referencesystem.
- Det bestemmende referencesystem er den grundlæggende mulighed, som tysk ret giver for at fremføre underskud fra ét skatteår til et andet, og som er udtryk for det såkaldte objektive nettoprincip. Sagsøgerne er af den opfattelse, at

den i KStG's § 8c, stk. 1a, fastsatte »Sanierungsklausel« udelukkende bekræfter dette referencesystem. Desuden ville KStG's § 8c, stk. 1, ikke kunne udgøre det bestemmende nationale referencesystem, da denne regel ifølge bestemmelser i den tyske grundlov ville være forfatningsstridig.

- Ordningen i KStG's § 8c, stk. 1a, udgør derved en såkaldt almindelig foranstaltning, som potentielt kommer alle forgældede erhvervsdrivende til gode, og som ikke begunstiger nogen afgrænset gruppe af markedsaktører. »Sanierungsklausel« har således efter sagsøgerens opfattelse ikke nogen selektiv karakter.
- Det tyske skattesystems karakter og opbygning begrundes også den i KStG's § 8c, stk. 1a, fastsatte »Sanierungsklausel«, da denne bestemmelse begrænser virkningen af KStG's § 8c, stk. 1, som indskrænker muligheden for at fradrage underskud. I denne forbindelse har sagsøgerne anført, at KStG's § 8c i dens oprindelige affattelse i for vidt omfang drejede sig om at undgå misbrug af ordningen, og at de efterfølgende tilføjelser, der ved KStG's § 8c, stk. 1a, er vedtaget til denne bestemmelse med tilbagevirkende kraft, ene og alene indskrænker indholdet af KStG's § 8c, stk. 1, som gik for vidt, og genopretter betydningen af den almindelige underskudsfræmsørelse fra ét skatteår til et andet som det relevante referencesystem.
- Endelig har sagsøgerne påberåbt sig beskyttelsen af berettigede forventninger, da det ikke var forudsigeligt, at sagsøgte ville træffe en negativ afgørelse, og da sagsøgte ikke har haft betænkeligheder ved den tilsvarende opbyggede foregående regel i KStG's § 8, stk. 4, i dennes tidligere affattelse, som var sammenlignelig med ordninger i andre medlemsstater.

Sag anlagt den 2. december 2011 — ATMvision mod Kommissionen

(Sag T-627/11)

(2012/C 49/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ATMvision AG (Salem, Tyskland) (ved advokaterne A. Cordewener, F. Kutt og C. Jehke)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den afgørelse, sagsøgte traf den 26. januar 2011 under proceduren om Tysklands statsstøtte C 7/2010 (ex CP 250/2009 og NN 5/2010) Fremskrivning af skattemæssige underskud (»Sanierungsklausel«), annulleres i sin helhed.

- Subsidiært annulleres førnævnte afgørelse, i det mindste for så vidt som der ikke deri ud fra princippet om beskyttelse af berettigede forventninger er fastsat nogen undtagelse fra tilbagesøgningsforpligtelsen i artikel 4 og 5 til fordel for virksomheder i sagsøgerens position, eller i det mindste for så vidt som der ikke er fastsat nogen overgangsregel til fordel for sådanne virksomheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren i det væsentlige gjort følgende gældende:

- Sagsøgte har i den anfægtede afgørelse urigtigt fastslået, at § 8c, stk. 1a, i den tyske selskabsskattelov (Körperschaftsteuergesetzes, herefter »KStG«) omhandler en støtte, der er retsstridig i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF. I denne forbindelse har sagsøgeren bl.a. anført, at sagsøgte fejlagtigt har antaget, at KStG's § 8c, stk. 1a, har en selektiv karakter og udgør en uberettiget undtagelse fra det princip, der kommer til udtryk i KStG's § 8c, stk. 1, hvorefter et selskabs skattemæssige underskud i tilfælde af ændring af selskabets ejerforhold under bestemte forudsætninger går tabt. Efter sagsøgerens opfattelse har sagsøgte med urette anset ordningen i KStG's § 8c, stk. 1, for at være det til brug for undersøgelsen af støtten bestemmende nationale referencesystem.
- Det bestemmende referencesystem er den grundlæggende mulighed, som tysk ret giver for at fremføre underskud fra ét skatteår til et andet, og som er udtryk for det såkaldte objektive nettoprincip. Sagsøgeren er af den opfattelse, at den i KStG's § 8c, stk. 1a, fastsatte »Sanieringsklausel« udelukkende bekræfter dette referencesystem. Desuden ville KStG's § 8c, stk. 1, ikke kunne udgøre det bestemmende nationale referencesystem, da denne regel ifølge bestemmelser i den tyske grundlov ville være forfatningsstridig.
- Ordningen i KStG's § 8c, stk. 1a, udgør derved en såkaldt almindelig foranstaltning, som potentielt kommer alle forgældede erhvervsdrivende til gode, og som ikke begunstiger nogen afgrænset gruppe af markedsaktører. »Sanieringsklausel« har således efter sagsøgerens opfattelse ikke nogen selektiv karakter.
- Det tyske skattesystems karakter og opbygning begrundes også den i KStG's § 8c, stk. 1a, fastsatte »Sanieringsklausel«, da denne bestemmelse begrænser virkningen af KStG's § 8c, stk. 1, som indskrænker muligheden for at fradrage underskud. I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at KStG's § 8c i dens oprindelige affattelse i for vidt omfang drejede sig om at undgå misbrug af ordningen, og at de efterfølgende tilføjelser, der ved KStG's § 8c, stk. 1a, er vedtaget til denne bestemmelse med tilbagevirkende kraft, ene og alene

indskrænker indholdet af KStG's § 8c, stk. 1, som gik for vidt, og genopretter betydningen af den almindelige underskudsfræførsel fra ét skatteår til et andet som det relevante referencesystem.

- Endelig har sagsøgeren påberåbt sig beskyttelsen af berettigede forventninger, da det ikke var forudsigeligt, at sagsøgte ville træffe en negativ afgørelse, og da sagsøgte ikke har haft betænkeligheder ved den tilsvarende opbyggede foregående regel i KStG's § 8, stk. 4, i dennes tidligere affattelse, som var sammenlignelig med ordninger i andre medlemsstater.

Sag anlagt den 5. december 2011 — Biogas Nord mod Kommissionen

(Sag T-628/11)

(2012/C 49/49)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Biogas Nord AG (Bielefeld, Tyskland) (ved advokat C. Birkemeyer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 26. januar 2011 om Tysklands statsstøtte C 7/2010 (ex CP 250/2009 og NN 5/2010) Fremskrivning af skattemæssige underskud »Sanieringsklausel« (sag K(2011) 275) annulleres i henhold til artikel 264 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes i henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

- 1) Første anbringende: Overholdelse af princippet om den private kreditor

Inden for rammerne af det første anbringende har sagsøgeren anført, at § 8c, stk. 1a, i den tyske selskabsskattelov (Körperschaftsteuergesetzes, herefter »KStG«) ikke omhandler støtte i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 107 TEUF f., da de begunstigede virksomheder erlægges en tilsvarende modydelse, der tåler sammenligning med en privat kreditors adfærd i en markedsøkonomi.

- 2) Andet anbringende: Ikke selektiv

Sagsøgeren har herved gjort gældende, at KStG's § 8c, stk. 1a, ikke omhandler støtte i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 107 TEUF f., da denne bestemmelse ikke indebærer nogen selektiv begunstigende virkning.

3) Tredje anbringende: Beskyttelse af berettigede forventninger

Inden for rammerne af det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at virksomheder, der har truffet formuedispositioner, før de fik kendskab til den af Kommissionen iværksatte procedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, skal nyde beskyttelse af berettigede forventninger i forhold til den anfægtede afgørelse.

Sag anlagt den 5. december 2011 — Biogas Nord Anlagensbau mod Kommissionen

(Sag T-629/11)

(2012/C 49/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Biogas Nord Anlagensbau GmbH (Bielefeld, Tyskland) (ved advokat C. Birkemeyer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 26. januar 2011 om Tysklands statsstøtte C 7/2010 (ex CP 250/2009 og NN 5/2010) Fremskrivning af skattemæssige underskud »Sanieringsklausel« (sag K(2011) 275) annulleres i henhold til artikel 264 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes i henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1) Første anbringende: Overholdelse af princippet om den private kreditor

Inden for rammerne af det første anbringende har sagsøgeren anført, at § 8c, stk. 1a, i den tyske selskabsskattelov (Körperschaftsteuergesetzes, herefter »KStG«) ikke omhandler støtte i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 107 TEUF f., da de begunstigede virksomheder erlægges en tilsvarende modydelse, der tåler sammenligning med en privat kreditors adfærd i en markedsøkonomi.

2) Andet anbringende: Ikke selektiv

Sagsøgeren har herved gjort gældende, at KStG's § 8c, stk. 1a, ikke omhandler støtte i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 107 f. TEUF, da denne bestemmelse ikke indebærer nogen selektiv begunstigende virkning.

3) Tredje anbringende: Beskyttelse af berettigede forventninger

Inden for rammerne af det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at virksomheder, der har truffet formuedispositioner, før de fik kendskab til den af Kommissionen iværksatte procedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, skal nyde beskyttelse af berettigede forventninger i forhold til den anfægtede afgørelse.

Appel iværksat den 6. december 2011 af Peter Strobl til prøvelse af Personalerettens dom af 29. september 2011 i sag F-56/05, Strobl mod Kommissionen

(Sag T-630/11 P)

(2012/C 49/51)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Peter Strobl (Besozzo, Italien) (ved advokat H.-J. Rüber)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

Appellantens påstande

- Personalerettens dom af 29. september 2011 i sagen Strobl mod Kommissionen ophæves.
- Det fastslås, at afgørelsen om hans indplacering i lønklasse, der er indeholdt i afgørelsen om hans udnævnelse af 7. oktober 2004, er fejlagtig, og følgelig annulleres den.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at ophøre med at forskelsbehandle sagsøgeren og kompensere den forfordeling, som han har været udsat for.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringender.

- 1) Personaleretten foretog en urigtig bedømmelse af sagens faktiske omstændigheder med hensyn til den erhvervs erfaring, der kræves for at beklæde appellants stilling.
- 2) Personaleretten foretog en urigtig bedømmelse og en selvmodsigende fortolkning af beviserne med hensyn til appellants indplacering i lønklasse og tilsidesatte derved begrundelsespligten.
- 3) Personaleretten tilsidesatte begrundelsespligten, da den forkastede visse af appellants anbringender.

- 4) Personaleretten tilsidesatte begrundelsespligten ved efterprøvelsen af appellansens løntrin.
- 5) Personaleretten tilsidesatte begrundelsespligten i forbindelse med vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt den relevante retspraksis finder anvendelse.

Sag anlagt den 12. december 2011 — European Dynamics Belgium m.fl. mod Det Europæiske Lægemiddelagentur

(Sag T-638/11)

(2012/C 49/52)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøgere: European Dynamics Belgium SA (Bruxelles, Belgien), European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxembourg), Evropaiki Dinamiki — Proigmena Sistimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) og European Dynamics UK Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokat B. Christianos)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemiddelagentur

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse EMA/787935/2011 truffet af Det Europæiske Lægemiddelagentur (herefter »EMA«), som blev meddelt sagsøgerne den 3. oktober 2011, og hvorved deres bud afgivet inden for rammerne af den anfægtede udbudsprocedure blev afvist, annulleres.
- Afgørelse EMA/882467/2011 af 9. november 2011 truffet af EMA's fungerende eksekutivdirektør, hvorved sagsøgernes begæring om aktindsigt i udvælgelseskomitéens sammensætning blev afvist, annulleres.
- EMEA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af følgende retsakter: dels EMA's afgørelse EMA/787935/2011, som blev meddelt sagsøgerne den 3. oktober 2011, og hvorved deres bud afgivet inden for rammerne af den åbne udbudsprocedure EMA/2011/05/DV blev afvist, dels afgørelse EMA/882467/2011 truffet af EMA's fungerende eksekutivdirektør, hvorved sagsøgernes genfremsatte begæring om aktindsigt i udbudsprocedurens dokumenter vedrørende udvælgelseskomitéens sammensætning blev afvist af EMA.

Sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af den første anfægtede afgørelse, idet den tilsidesætter væsentlige formkrav, navnlig ved at have en utilstrækkelig, fejlagtig eller manglende begrundelse. 1) Den første anfægtede afgørelse indeholdt ikke og indeholder fortsat ikke en tilstrækkelig begrundelse for, at sagsøgernes bud blev afvist, og begrundelsen er under alle

omstændigheder fejlagtig. Sagsøgerne har navnlig gjort gældende, at den første anfægtede afgørelse ikke klart angiver de forhold, som taler imod deres bud, og de forhold, som gjorde de andre deltageres bud mere fordelagtige. 2) Den første anfægtede afgørelse indeholdt ikke og indeholder fortsat ikke en begrundelse vedrørende den matematiske formel (algoritme), som er blevet anvendt ved beregningen af sagsøgernes præcise bedømmelse (med to decimaler). 3) Den første anfægtede afgørelse indeholdt ikke og indeholder fortsat ikke en begrundelse for, hvorfor et af de bydendes bud ikke blev anset for unormalt lavt.

Sagsøgerne har gjort gældende, at den anden anfægtede afgørelse skal annulleres i henhold til artikel 263 TEUF, idet den tilsidesætter EU-retlige bestemmelser, nærmere bestemt forordning nr. 1049/2001, som præciseret ved EMA's gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1049/2001, idet sidstnævnte har afvist sagsøgernes begæring om aktindsigt i navne og andre identificerende forhold for medlemmerne af den omtvistede udbudsprocedures udvælgelseskomité.

Sag anlagt den 14. december 2011 — Heads! mod KHIM (HEADS)

(Sag T-639/11)

(2012/C 49/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Heads! GmbH & Co. KG (München, Tyskland) (ved advokaterne A. Jaeger-Lenz og T. Bösling)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. oktober 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2348/2010-1) annulleres, for så vidt som der deri blev givet afslag på registrering af varemærkansøgning nr. 8 327 926 »HEADS« for tjenesteydelserne i klasse 35 »forretningsledelse; forretningsadministration; personale- og ledelsesrådgivning; personalemarketing; formidling af fag- og ledelseskrafter; midlertidig tilrådgivningsstilling af fag- og ledelseskrafter (midlertidig ledelse)«.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »HEADS« for tjenesteydelser i klasse 35

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Delvist afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, da det pågældende EF-varemærke har særpræg og da appelkammeret ikke har konkluderet noget specifikt vedrørende registreringshindringen i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, som det har støttet sin afgørelse på, da det på ulovlig måde har lagt ordkombinationer, der ikke er genstand for ansøgningen, til grund for sin bedømmelse, da det med urette har støttet sig på en afgørelse fra Bundespatentgericht, og da de konklusioner, som det har draget ud fra den formodede opfattelse hos den relevante kundekreds, er urigtige.

Appel iværksat den 8. december 2011 af Harald Mische til prøvelse af Personalerettens dom af 29. september 2011 i sag F-70/05, Mische mod Kommissionen

(Sag T-641/11 P)

(2012/C 49/54)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Harald Mische (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne R. Holland, J. Mische og M. Velardo)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

Appellantens påstande

- Personalerettens dom af 29. september 2011 i sag F-70/05 ophæves, og Retten træffer i det omfang, det baseret på de for denne forelagte faktiske omstændigheder er muligt, afgørelse, og
- Kommissionens afgørelse af 11. november 2004 annulleres, for så vidt som denne fastsætter appellants indplacering.
- Kommissionen tilpligtes at erstatte den eventuelt forvoldte skade (inkl. den skade, appellants karriere har lidt, lovlige og korrekt løn, erstatning for ikke-økonomisk skade, med tillæg af morarenter m.v.)
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger ved nærværende instans samt omkostningerne ved Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten påberåbt sig tre anbringender.

- 1) Det første anbringende er, at Personaleretten fejlagtigt undlod at undersøge påstanden om tilsidesættelse af artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, samt nævnte artikels stykke 3 vedrørende ret til erstatning, navnlig dennes betingelser om »retfærd-

dighed« og »betimelighed« ved behandlingen af appellants sager i relation til et antal faktiske situationer, til trods for at en sådan påstand udtrykkeligt var blevet fremsat.

- 2) Det andet anbringende er, at Personaleretten fejlagtigt afviste påstanden om tilsidesættelse af artikel 5, stk. 5, i vedtægten for tjenestemænd⁽¹⁾ med dens specifikke retlige betingelser om, at der gælder ikke blot tilsvarende, men rent faktisk »samme ansættelses- og karrierevilkår for tjenestemænd, der hører til samme ansættelsesgruppe.«
- 3) Det tredje anbringende er, at Personaleretten fejlagtigt undlod at tage stilling til den retligt krævede kontinuitet i karrieren for tidligere midlertidigt ansatte, som præciseret af Domstolen i dens seneste retspraksis (C-177/10). Endvidere afviste Personaleretten fejlagtigt påstanden om, at artikel 5, stk. 4, i bilag XIII til vedtægten for tjenestemænd er retsstridig, idet den anførte, at appellanten ikke var blevet indplaceret i henhold til denne bestemmelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22.3.2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (EUT L 124, s. 1).

Appel iværksat den 8. december 2011 af Harald Mische til prøvelse af Personalerettens dom af 29. september 2011 i sag F-93/05, Mische mod Parlamentet

(Sag T-642/11 P)

(2012/C 49/55)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Harald Mische (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne R. Holland, J. Mische og M. Velardo)

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Appellantens påstande

- Personalerettens dom af 29. september 2011 i sag F-93/05, Mische mod Parlamentet, ophæves, og Retten træffer i det omfang, det baseret på de for denne forelagte faktiske omstændigheder er muligt, afgørelse, og:
- Parlamentets afgørelse af 4. oktober 2004 annulleres, for så vidt som denne fastsætter appellants indplacering.
- Parlamentet tilpligtes at erstatte den eventuelt forvoldte skade (inkl. den skade, appellants karriere har lidt, lovlige og korrekt løn, erstatning for ikke-økonomisk skade, med tillæg af morarenter m.v.)

— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger ved nærværende instans samt omkostningerne ved Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten påberåbt sig tre anbringender.

- 1) Det første anbringende er, at Personaleretten begik en fejl ved at fastslå, at sagen skulle afvises som for sent anlagt.
- 2) Det andet anbringende er, at Personaleretten begik en fejl ved at fastslå, at sagen skulle afvises, fordi den ikke ville kunne bibringe appellanten nogen fordel og at appellanten derfor ikke havde søgsmålsinteresse.
- 3) Det tredje anbringende er, at Personaleretten fejlagtigt undlod at træffe afgørelse om påstandene i stævningen, navnlig om tilsidesættelse af artikel 41, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og/eller artikel 5, stk. 5, i vedtægten for tjenestemænd ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22.3.2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (EUT L 124, s. 1).

Sag anlagt den 15. december 2011 — Crown Equipment (Suzhou) og Crown Gabelstapler mod Rådet

(Sag T-643/11)

(2012/C 49/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Kina) og Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Tyskland) (ved advokaterne K. Neuhaus, H. Freund og B. Ecker)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1008/2011 ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den angår sagsøgerne.
- Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat tre anbringender.

1) Første anbringende om tilsidesættelse af sagsøgernes ret til forsvar, for så vidt som sagsøgte udtrykkeligt så bort fra dele af sagsøgernes påstande.

2) Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, artikel 3, stk. 2, 6 og 7, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ⁽²⁾, for så vidt som sagsøgte støttede sine konklusioner om skade og årsagssammenhæng på grundlag af adskillige faktiske fejl. Sagsøgte støttede sine konklusioner på faktiske omstændigheder, der er i strid med dem, der er fastsat i den anfægtede forordning.

— For det første med hensyn til den relative udvikling i skadesindikatorerne produktion og salgsmængder i forhold til EU-forbruget.

— For det andet med hensyn til udviklingen i EU-erhvervs-grenens rentabilitet.

— For det tredje med hensyn til udviklingen i EU-erhvervs-grenens salgspriser.

3) Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, artikel 3, stk. 2, stk. 6 og stk. 7, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 eller af artikel 296, stk. 2, TEUF, for så vidt som sagsøgte støttede sine konklusioner om skade og årsagssammenhæng på grundlag af åbenbart fejlagtige skøn, eller undlod at give en tilstrækkelig begrundelse. Sagsøgte begik adskillige åbenbart fejlagtige skøn:

— For det første ved at foretage en abstrakt vurdering af skadesindikatorerne i stedet for i forbindelse med udviklingen i efterspørgslen.

— For det andet ved implicit at støtte sig til markedsandelene som den afgørende indikator for en årsagsforbindelse på trods af, at markedsandelene ikke viser nogen tydelig tendens og udviklede sig i strid med de andre skadesindikatorer, som Rådet har henvist til som vigtige.

Sagsøgte har under alle omstændigheder begået en procedurermæssig fejl, da den anfægtede forordning ikke indeholder nogen forklaring om den ubestridelige følgevirkning af den faldende efterspørgsel på den skade, som EU-erhvervs-grenen angiveligt har lidt.

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1008/2011 af 10.10.2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af håndbetjente palletrucks og væsentlige dele dertil med oprindelse i Folkerepublikken Kina, udvidet til at omfatte importen af håndbetjente palletrucks og væsentlige dele dertil afsendt fra Thailand, uanset om varen er angivet med oprindelse i Thailand eller ej efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009 (EUT L 268, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51).

Sag anlagt den 21. december 2011 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-661/11)**

(2012/C 49/57)

Processprog: italiensk

Parter**Sagsøger:** Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato G. Aiello)**Sagsøgt:** Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

— Kommissionens afgørelse K(2011) 7105 af 14. oktober 2011 annulleres for så vidt den udelukker visse udgifter afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne fra EU-finansiering og pålægger Den Italienske Republiks budget at bære disse udgifter.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Afgørelsen, som anfægtes ved dette søgsmål, er resultatet af to kontrolundersøgelser gennemført af Kommissionen for mejeriårene 2003/2004, 2004/2005, 2005/2006 og 2006/2007 og der foreslås herved en finansiel korrektion over for Italien på i alt 85 625 455 EUR.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat følgende anbringender:

- a) Tilsidesættelse og/eller fejlagtig anvendelse af artikel 11 i forordning (EF) nr. 885/2006 af 21. juni 2006⁽¹⁾ og retningslinjerne for beregning af de finansielle følger ved udarbejdelsen af beslutningen om regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen, dok. nr. VI/5330/97 af 23. december 1997, samt tilsidesættelse af EF-traktatens artikel 230 på grund af magtfordrejning.

Det gøres herved gældende, at anvendelsen af faste korrektioner i den foreliggende sag bør begrænses, eftersom det efter de gennemførte kontroller, om end i visse tilfælde med forsinkelse, er muligt at fastslå eksistensen af eventuelle »delerklæringer«, og derved at pålægge ophavsmændene til de falske erklæringer sanktioner og således i givet fald tilbagesøge den eventuelle skyldige tillægsafgift og forhindre, at Unionens midler påføres økonomisk skade på grund af færre indtægter.

- b) Tilsidesættelse og/eller fejlagtig anvendelse af artikel 21 og artikel 22, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 595/2004 af 30. marts 2004⁽²⁾.

Det gøres herved gældende, at de anvendelige bestemmelser hvad angår kontrol med køberne fastsætter en sammenhæng — netop ikke med antallet af kontroller — men med den procentdel mælk, som skal underlægges kontrollen, og som

skal udgøre mindst 40 % af den indberettede mælk inden korrektion for den omhandlede periode. Risikoen for finansieringsordningen for EUGFL er således snævert forbundet med den samlede mængde mælk, som produceres af hver medlemsstat. Det er netop ud fra denne mængde, at risikoen for skade for Unionens midler, som kan følge af en manglende betaling af tillægsafgiften, skal vurderes.

- c) Tilsidesættelse og/eller fejlagtig anvendelse af artikel 11 i forordning (EF) nr. 885/2006 af 21. juni 2006, og retningslinjerne for beregning af de finansielle følger ved udarbejdelsen af beslutningen om regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen, dok. nr. VI/5330/97 af 23. december 1997, tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og af EF-traktatens artikel 230 på grund af magtfordrejning.

For den sagsøgende stat har Kommissionen anvendt procentdelen af den finansielle korrektion for at vurdere, om kvoten er blevet overskredet, og om der herefter skal foretages en opkrævning ved at lægge den sammen med overskridelsen af den nationale produktionskvote og ved at adskille den for derefter individuelt at tildele den til de enkelte regioner, som er underlagt kontroller med hensyn til regnskabsafslutning. En sådan tilgang indebærer imidlertid, at begrebet finansiel korrektion grænser til det vilkårlige og bevirker en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

- d) Tilsidesættelse og/eller fejlagtig anvendelse af EF-traktatens artikel 253 på grund af en manglende eller utilstrækkelig begrundelse.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 af 21.6.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og andre organer og regnskabsafslutning for EGFL og ELFUL (EUT L 171, s. 90).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 595/2004 af 30.3.2004 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter.

Sag anlagt den 28. december 2011 — Müller mod KHIM — Loncar (Sunless)**(Sag T-662/11)**

(2012/C 49/58)

Stævningen er affattet på tysk

Parter**Sagsøger:** Thomas Müller (Gütersloh, Tyskland) (ved advokat J. Schmidt)**Sagsøgt:** Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Loncar, SL (Sabadell (Barcelona), Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 27. september 2011 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2508/2010-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Thomas Müller

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »Sunless«, for varer i klasse 6, 19, 22 og 24

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Loncar, SL

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærkerne »SUNLESS« og »LONCAR-SUNLESS« for varer i klasse 22, 23 og 24, samt tovværk, reb, liner, snore, net, telte, markiser, presenninger, sejl, sække (ikke indeholdt i andre klasser); polstringsmateriale (dog ikke af kautsjuk eller af plastic); og ubearbejdet fibermateriale til tekstilfabrikation

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 5. januar 2012 — Godrej Industries og V V F mod Rådet

(Sag T-6/12)

(2012/C 49/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Godrej Industries Ltd (Mumbai, Indien) og V V F Ltd (Mumbai) (ved advokat B. Servais)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1138/2011 af 8. november 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse fedtalkoholer og blandinger heraf med oprindelse i Indien, Indonesien og Malaysia (EUT L 293, s. 1) annulleres i det omfang, den vedrører sagsøgerne.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsålet har sagsøgerne fremført tre anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres det gældende, at
 - ved ikke at foretage den justering for valutaomregning, som sagsøgerne krævede for salg foretaget i euro mellem januar og juni 2010, henset til, at der havde været en længerevarende opskrivning af den indiske rupee i forhold til euroen i en væsentlig del af undersøgelsesperioden, tilsidesatte Rådet artikel 2, stk. 10, (og især litra j)) i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, som fortolket ved artikel 2, stk. 4, og artikel 2, stk. 4, nr. 1), i aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994.
- 2) Med det andet anbringende gøres det gældende, at
 - ved ikke at udelukke salget af den pågældende vare til EU-erhvervsgrenen med henblik på beregningen af skadesmargenen og med henblik på analysen af spørgsmålet om skade og årsagssammenhæng, tilsidesatte Rådet artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 og især dennes artikel 3, stk. 2, 6 og 7, såvel som dennes artikel 9, stk. 4.
- 3) Med det tredje anbringende gøres det gældende, at
 - ved ikke at udelukke salg til EU-erhvervsgrenen med henblik på beregningen af dumpingmargenen, tilsidesatte Rådet artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 10, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009, som fortolket ved aftalen om anvendelsen af artikel VI i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel 1994, især dennes artikel 9, stk. 1, samt princippet om forholdsmæssighed og rimelighed.

⁽¹⁾ EUT L 343, s. 51.

Rettsens kendelse af 15. december 2011 — Maxima Grupé mod KHIM — Bodegas Maximo (MAXIMA PREMIUM)

(Sag T-523/11)⁽¹⁾

(2012/C 49/60)

Processprog: engelsk

Rettsens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 355 af 3.12.2011.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 49/50	Sag T-629/11: Sag anlagt den 5. december 2011 — Biogas Nord Anlagenbau mod Kommissionen	28
2012/C 49/51	Sag T-630/11 P: Appel iværksat den 6. december 2011 af Peter Strobl til prøvelse af Personalerettens dom af 29. september 2011 i sag F-56/05, Strobl mod Kommissionen	28
2012/C 49/52	Sag T-638/11: Sag anlagt den 12. december 2011 — European Dynamics Belgium m.fl. mod Det Europæiske Lægemiddelagentur	29
2012/C 49/53	Sag T-639/11: Sag anlagt den 14. december 2011 — Heads! mod KHIM (HEADS)	29
2012/C 49/54	Sag T-641/11 P: Appel iværksat den 8. december 2011 af Harald Mische til prøvelse af Personalerettens dom af 29. september 2011 i sag F-70/05, Mische mod Kommissionen	30
2012/C 49/55	Sag T-642/11 P: Appel iværksat den 8. december 2011 af Harald Mische til prøvelse af Personalerettens dom af 29. september 2011 i sag F-93/05, Mische mod Parlamentet	30
2012/C 49/56	Sag T-643/11: Sag anlagt den 15. december 2011 — Crown Equipment (Suzhou) og Crown Gabelstapler mod Rådet	31
2012/C 49/57	Sag T-661/11: Sag anlagt den 21. december 2011 — Italien mod Kommissionen	32
2012/C 49/58	Sag T-662/11: Sag anlagt den 28. december 2011 — Müller mod KHIM — Loncar (Sunless)	32
2012/C 49/59	Sag T-6/12: Sag anlagt den 5. januar 2012 — Godrej Industries og V V F mod Rådet	33
2012/C 49/60	Sag T-523/11: Rettens kendelse af 15. december 2011 — Maxima Grupè mod KHIM — Bodegas Maximo (MAXIMA PREMIUM)	33

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA